11
2026

Ikaros létá co nejvýš

VELKOMEZIŘÍČSKO

Zpravodaj města Velké Meziříčí, periodikum územního samosprávného celku.

Vydává Město Velké Meziříčí, Radnická 29/1, 594 13, Velké Meziříčí, IČ 00295671.

Vychází měsíčně v nákladu 5 800 výtisků pro Velké Meziříčí a místní části Hrbov, Svařenov, Lhotky, Kúsky, Dolní Radslavice, Mostiště a Olší nad Oslavou, zdarma.

Evidenční číslo MK ČR E 11 305.

Adresa redakce:
Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí

Šéfredaktorka: Bc. Martina Váchová
Redaktor: Tomáš Adam
Redaktor: Petr Chňoupek

Telefon: 566 781 038, 724 063 930
E-mail: velkomeziricsko@velkemezirici.cz

Tisk, roznos: SAMAB PRESS GROUP, a. s., tiskarna@samab.cz, Česká pošta, s. p.

V případě nedodání zpravodaje se obraťte na Českou poštu Velké Meziříčí (+420 954 259 401).
Můžete si ho vyzvednout také ve vestibulu radnice, případně v redakci Velkomeziříčska.

Vydavatel si vyhrazuje právo krátit nebo upravit příspěvky bez předchozího souhlasu autora, v případě nedostatku místa je zcela odmítnout. Příspěvky některých autorů mohou vyjadřovat názory pisatele a nemusí se shodovat se stanoviskem vydavatele. Jakékoliv užití a šíření částí nebo celku obsahu Velkomeziříčska bez písemného svolení vydavatele je zakázáno.

Neoznačené příspěvky jsou zprávami vydavatele.

Toto číslo vychází ve středu 4. listopadu 2026 (XXXVII. ročník).

Uzávěrka příštího čísla je 20. listopadu 2026 ve 12:00.

Podklady pro inzerci, blahopřání a společenskou kroniku přijímáme:
Pondělí: 13:00–17:00
Středa: 10:00–12:00
Pátek: 8:00–12:00

VELKOMEZIŘÍČSKO V SÍTI:
www.velkomeziricsko.cz
@velkomeziricsko

Úvodník

Alexandros Kaminaras
starosta

Vážení spoluobčané, milí sousedé,

dovolte mi, abych vám na úvod poděkoval za účast v letošních komunálních volbách. Velmi si vážím skutečnosti, že vás k nim přišlo o přibližně 570 lidí více než v roce 2022. Vyšší zájem o dění v našem městě a ochota lidí rozhodovat o jeho budoucnosti jsou důležitým signálem, že nám na Velkém Meziříčí záleží.

Předvolební období místy vytvářelo dojem, že je ve městě, zejména v souvislosti s rekonstrukcí náměstí, všechno špatně a nespokojenost občanů je téměř všeobecná. Výsledky voleb ale ukázaly, že hlasitost veřejné debaty nemusí vždy odpovídat náladě většiny. Kritické hlasy bývají přirozeně více slyšet, zatímco lidé, kterým se ve městě dobře žije a kteří oceňují jeho fungování, obvykle nemají potřebu to na každém rohu křičet do světa, a ještě se u toho natáčet. Nejlepším a nejdemokratičtějším způsobem, jak vyjádřit názor na práci vedení města, jsou právě volby. Jejich výsledek je potvrzením, že nastavený směr má podporu mnoha občanů.

V následujících čtyřech letech nás čeká řada důležitých úkolů. Patří mezi ně další rozvoj bydlení a dopravní infrastruktury, revitalizace sídlišť, budování cyklostezek a bezpečnějších tras pro pěší. Pokračovat chceme v modernizaci sportovišť, rozvoji školských zařízení a zázemí pro děti, obnově kulturních památek i rozšiřování služeb pro seniory a rodiny, které potřebují pomoc.

Velkou výzvou bude také nové programové období evropských fondů, které začne v roce 2028. Česká republika se postupně blíží k přechodu z pozice čistého příjemce evropských prostředků do pozice čistého plátce, tedy státu, který do společného rozpočtu EU odvádí více, než z něj získává. Podle Nejvyššího kontrolního úřadu může být nadcházející období dokonce posledním, v němž budeme ještě čistým příjemcem. Po letech, kdy evropské dotace významně pomáhaly financovat rozvoj obcí, měst, krajů i státu a staly se běžnou součástí plánování veřejných investic, tak musíme počítat s odlišnými podmínkami. Nebude možné spoléhat na tak štědrou dotační podporu jako dosud. O to důležitější bude pečlivě stanovovat priority, dobře připravovat projekty a odpovědně nakládat s vlastními prostředky. Bude to velká zkouška nejen pro samosprávy, ale také pro celý stát.

Závěrem jsem upřímně rád, že v našem městě stále převažuje zdravý úsudek, věcnost a schopnost posuzovat věci v širších souvislostech. Jsem přesvědčen, že i lidé s odlišnými názory spolu mohou mluvit, hledat společná řešení a spolupracovat. Všechno ale stojí na jedné zásadní podmínce – na vzájemném respektu. Bez něj se žádná smysluplná spolupráce neobejde.

Vedení města musí být vedením pro všechny jeho obyvatele, bez ohledu na to, koho volili nebo jaký názor zastávají. Chceme naslouchat, hledat společná řešení a hájit zájmy Velkého Meziříčí a jeho občanů v co nejvyšší možné míře. Pevně věřím, že se nám bude dařit rozvíjet město tak, aby se v něm dobře žilo všem.

Děkuji vám za důvěru.

Společně VM má v zastupitelstvu většinu

Komunální volby ve Velkém Meziříčí vyhrálo Společně VM. Získalo 54,29 procenta hlasů a 14 zastupitelských mandátů, tedy o jeden více než v dosavadním volebním období.

Druhé skončilo ANO 2011 s 15,02 procenty hlasů a třemi zastupiteli. V minulém volebním období hnutí ve městě nekandidovalo. Třetí příčku obsadilo PRO VELKÉ MEZIŘÍČÍ s 11,70 procenta hlasů a třemi mandáty, oproti dosavadním pěti.

KDU-ČSL získala 10,82 procenta hlasů a dva zastupitele, o jednoho méně než dosud. TPM – To pravé Meziříčí obdrželo 6,76 procenta hlasů a bude mít jednoho zastupitele. V minulém období mělo dva mandáty za ODS, TOP 09 a nezávislé. ČSSD – Česká suverenita sociální demokracie získala 1,41 procenta hlasů a v zastupitelstvu zastoupena nebude.

„Je to pro nás fantastický úspěch. Kandidujících stran bylo více a o to větší úspěch je, že jsme získali o jeden mandát navíc. Znamená to, že veřejnost naši dosavadní práci chápe, oceňuje a podporuje. Děláme hodně věcí, a i když některé ještě nejsou dokončené, automaticky nám to neláme vaz, jak by se mohlo zdát. Naopak se potvrdilo, že široká veřejnost uvažuje racionálně. Znamená to, že spokojená většina mlčí, a my jsme za to rádi," řekl po vyhlášení výsledků voleb lídr vítězného sdružení Společně VM Alexandros Kaminaras.

K volebním urnám přišlo 49,67 procenta voličů.

Martina Váchová

Kdo povede město

Vítězné uskupení Společně VM se už dohodlo na obsazení funkcí ve vedení města pro příští volební období. Na ustavujícím zastupitelstvu 3. 11. byl na post starosty navržen Alexandros Kaminaras, na post uvolněné místostarostky Andrea Vašíčková a do funkce neuvolněného místostarosty Jan Oulehla. Na místa dalších radních byli navrženi Jan Bílek, Michaela Horná, Jan Kubiš a Petr Juda. (Ustavující zasedání zastupitelstva proběhlo po uzávěrce tohoto čísla.)

V zastupitelstvu dále zasednou: Tomáš Bílek, Pavel Blažek, Ivana Hladíková, Markéta Kadlecová, Martin Kaman, Josef Komínek, Vladimír Malec, Nikola Novotná, Dominik Oulehla, Josef Prokop, Vít Ráček, Marie Ripperová, František Smažil, Jiří Stupka, Jana Vábek Marková, Anna Vodná.

Petr Chňoupek

Kdo zasedne v komisích pro místní správu

Spolu s volbami na velkomeziříčskou radnici proběhly v místních částech i volby do komisí pro místní správu. V Mostištích, Olší nad Oslavou a Hrbově a Svařenově se volilo po sedmi členech, v místní části Lhotky, Kúsky a Dolní Radslavice se volilo jedenáct členů komise. Složení komisí musí ještě potvrdit rada města.

Zvolení členové komisí:

Hrbov - Svařenov: Vladimír Sedláček 97 (hlasů), Martin Kratochvíl 87, Josef Pacal 85, Jan Kratochvíl 66, Ondřej Holík 65, Milan Kališ 64, Karel Vrbka 63

Lhotky - Kúsky - Dolní Radslavice: Jan Oulehla 104, Tomáš Nevrtal 103, Miroslav Holubář 72, Přemysl Bdinka 70, Michal Rychlý 64, Petr Vondrák 64, Michal Kolouch 61, Milan Musil 21, Petr Kupka 16, Marcela Hrbková 36, Dušan Kamenský 34

Mostiště: Zdeněk Novák 184, Miroslav Mejzlík 163, Josef Požár 144, Josef Kovář 120, Jiří Toman 111, Jasna Zemánková 101, Ondřej Zemánek 69

Olší nad Oslavou: Libor Jaša 90, Filippos Kaminaras 79, Michal Horký 78, Roman Chalupa 78, Miloslav Zahrádka 74, Radka Tomanová 70, Zdeněk Šoukal 67

Petr Chňoupek

Náměstí už dostalo nové lípy, lavičky i automaty. V listopadu u kostela přibude platan

Na náměstí přibylo pět nových lip. Zahradníci je vysadili začátkem října mezi stávající stromy. Jedna má své místo před kašnou, dvě uprostřed náměstí a další dvě před pomníkem padlých. Jde o vzrostlé stromy, které školka před podzimní výsadbou speciálně připravovala. Jejich kořeny obklopuje strukturální substrát s biouhlem a před sešlapáním je chrání mříže. Do rabátek kolem lip zahradníci během listopadu vysadí ještě bíle kvetoucí trvalky. Ve stejném měsíci přijde na řadu také platan, který ozdobí prostor u kostela vedle zvonu.

Dlaždiči dokončují pokládku velkoformátové dlažby před radnicí. Na své místo už byla usazena také velká lavice z tryskaného betonu se znakem města. Pracovníci vrátili po očištění i balustrádu kolem sochy sv. Jana Nepomuckého mezi lípami. Na ploše postupně přibývají další lavičky, stojany na kola a odpadkové koše.

Nové vybavení získávají také další části centra. Před základní školou u kostela už slouží otočné lavičky. Na Rozkoši je hotový pás kamenného koberce kolem dětského hřiště i povrch na terénní vlně, která překrývá kořeny javoru.

V centru města už stojí také parkovací automaty. Po zahájení provozu budou mít řidiči díky systému detekce obsazenosti přehled o volných parkovacích místech. Zprovozněné jsou rovněž podzemní kontejnery v uličce pod radnicí. Další už jsou usazené na parkovišti před drogerií.

Práce pokračují také v okolních ulicích. Stavbaři dokončují vsakovací objekt na parkovišti v Radnické ulici, kterou už chystají i na pokládku dlažby. Během listopadu zahájí výstavbu kanalizace ve Vrchovecké a Mlýnské ulici. Dlaždiči dokončují pokládku kolem kostelní věže, kde ještě nedávno stálo lešení.

Přestože rekonstrukce ještě nebude dokončená, advent se ve městě uskuteční jako v předchozích letech. Náměstí se opět rozzáří vánoční výzdobou, nebudou chybět stánky ani kluziště uprostřed plochy.

Martina Váchová

Vánoční výzdoba se chystá. Nové světelné prvky navrhly děti

Přípravy na advent začínají. Pracovníci už před radnicí usadili do připraveného základu stojan na vánoční strom, který do něj technické služby umístí v posledním listopadovém týdnu.

Instalace vánoční výzdoby po městě začne dřív, už v průběhu listopadu. Ve městě budou opět tři světelné okruhy – u zámku, kolem řeky Balinky ve Svitu a podél Oslavy od mostu na Moráni až k základní umělecké škole.

V Kostelní ulici se objeví jednoduchý světelný řetěz a na Rozkoši se rozzáří stromy na dětském hřišti. Na náměstí bude opět velká světelná baňka, kterou si lidé oblíbili už loni. Adventní věnec se letos z parčíku u gymnázia vrátí na opravené Šebestiánské náměstí. Ve Svitu přibude červené autíčko pro děti, které jistě uvítají i nové varianty svítících zvířátek. K obměně výzdoby dojde také u zámku. „Velkou novinkou bude výzdoba před základní uměleckou školou," uvedla jednatelka Jupiter clubu Adéla Šoukalová s tím, že světelné dekorace vznikly podle návrhů žáků školy, které následně zpracovala firma. Velké Meziříčí tak získá originální prvky, jež představí tvořivost a práci mladých výtvarníků. Slavnostní rozsvícení výzdoby proběhne 27. listopadu (viz článek na straně 12).

Martina Váchová

Desetiletá Klárka z Meziříčí už podruhé bojuje s leukémií.

Čas se krátí, vhodný dárce se zatím nenašel

Klárka Janíková z Velkého Meziříčí ve svých deseti letech svádí už podruhé boj s akutní leukémií. První transplantaci kostní dřeně podstoupila ve svých osmi letech, nyní se však nemoc vrátila. Nadějí na úplné vyléčení je vhodný dárce, ten však v současné době v registru dárců není.

Rodina se proto obrací na širokou veřejnost. Vhodný dárce by Klárce dal šanci na úplné vyléčení. Stačí přitom jen několik minut a jednoduchý stěr z ústní sliznice.

Klárka je ve věku, kdy děti řeší školu, kamarády a dětské radosti. Místo toho tráví čas náročnou léčbou. Desetiletá bojovnice trpí akutní myeloidní leukémií (AML), závažným onemocněním krvetvorby.

S nemocí se dívka potýkala už ve svých osmi letech. Tehdy podstoupila transplantaci krvetvorných buněk, dárcem se tehdy stala její starší sestra. Rodina doufala, že tím těžké období skončí. Nemoc se ale po čase vrátila.

Nyní Klárka znovu podstupuje chemoterapii. Současná léčba může nemoc potlačit pouze na omezenou dobu, přibližně tři měsíce. Poté bude nezbytné přistoupit k další transplantaci. Tentokrát je však situace složitější. V rodině se vhodná shoda nenašla a sestra, která Klárce darovala krvetvorné buňky při první transplantaci, už pro další zákrok vhodným dárcem být nemůže.

Rodina proto hledá pomoc mimo své nejbližší okolí. **V pondělí 23. listopadu se uskuteční pro zájemce hromadný nábor v Jupiter clubu ve Velkém Meziříčí. Zájemci mohou dorazit v čase od 10.00 do 17. 00.** Ve středu 25. listopadu se podobná akce bude konat na Městském úřadě v Třebíči, v čase od 10.00 do 16. 30.

Několik minut, které mohou změnit celý život

Najít vhodného dárce kostní dřeně není jednoduché. Nestačí, aby byl člověk zdravý a ochotný pomoci. Rozhodující je především shoda v důležitých parametrech mezi dárcem a příjemcem. Čím více dobrovolníků v registru je, tím větší je šance, že se podaří vhodného člověka najít.

Právě proto má smysl, aby se do registru hlásili další mladí a zdraví lidé. A nemusí jít jen o Klárku. Svého dárce hledá také malý Jindřišek a řada dalších nemocných dětí i dospělých po celé České republice.

„Prosíme všechny mladé a zdravé lidi, kteří mohou vstoupit do registru dárců kostní dřeně, aby o této možnosti uvažovali. Nikdy nevíte, komu právě vaše rozhodnutí může zachránit život," zní výzva veřejnosti z řad Klárčiny rodiny.

V České republice je podle údajů z registru dárců k 30. září 2026 zaevidováno celkem 170 104 dárců, v celém světě jde o více než 43 milionů lidí. Úspěšnost transplantace je u dospělých pacientů mezi 60 až 80 procenty, u dětí je procento vyšší. Tam se to podaří u 70 až 90 procent pacientů.

Registrace je jednoduchá a nebolí

Prvním krokem k případné záchraně života je vstup do registru. Ten je rychlý, nebolestivý a neznamená, že člověk musí automaticky podstoupit samotný odběr.

Zájemce vyplní potřebné údaje a absolvuje jednoduchý stěr z ústní sliznice, případně odběr vzorku krve podle konkrétního registračního pracoviště. Na základě získaného vzorku se porovnají potřebné znaky, které umožní vyhledat případnou shodu s nemocným člověkem.

Pokud se v budoucnu ukáže, že by registrovaný člověk mohl být vhodným dárcem, následují další vyšetření a podrobné posouzení jeho zdravotního stavu. Samotné darování krvetvorných buněk pak probíhá pod lékařským dohledem.

Jak lze pomoci?

1. Zvažte vstup do registru dárců kostní dřeně

Základní podmínky vstupu do Českého národního registru dárců dřeně jsou:

- věk od 18 do 35 let,
- hmotnost vyšší než 50 kilogramů,
- dobrý zdravotní stav a splnění dalších zdravotních kritérií registru.

Podrobné informace najdete na oficiálním webu: registr.kostnidren.cz

2. Přijďte na nábor ve Velkém Meziříčí 23. listopadu 2026, od 10.00 do 17.00 hodin v Jupiter clubu, Náměstí 17/19, Velké Meziříčí

3. Přijďte na nábor v Třebíči 25. listopadu 2026, od 10.00 do 16.30 hodin Městský úřad – zasedací místnost A043, Třebíč, Masarykovo náměstí 116/6

4. Najděte si registrační místo na Vysočině. Pokud vám termín náboru nevyhovuje, můžete vyhledat další registrační a náběrová centra na oficiálním webu registru.

Jana Kodysová

Od náměstí až po rozpočet.

Starosta s místostarostou odpovídali občanům

Jak pokračuje rekonstrukce náměstí, co bude s dopravou, kam se podějí staré lípy a jak vlastně funguje město? Na tyto i další otázky odpovídali v říjnu občanům starosta Alexandros Kaminaras a místostarosta Martin Kaman. Setkání začalo komentovanou procházkou po stavbě náměstí a pokračovalo ve společenském sále nově otevřené knihovny.

Na náměstí se mluvilo především o tom, co se po dokončení rekonstrukce změní. Lidé se dozvěděli více o šesti objektech pro vsakování dešťové vody. V Radnické ulici se právě staví poslední z nich. „Nad ním vznikne parkoviště, budou tady i podzemní kontejnery a nabíječky pro elektromobily," popsal starosta Alexandros Kaminaras. „Dopravní novinkou v tomto místě bude zachovaný výjezd i vjezd vozidel, která nebudou muset projíždět přes náměstí jako v minulosti," doplnil místostarosta Martin Kaman.

Lidé se dozvěděli více o péči, která je věnovaná starým i právě vysazeným lípám ve středu náměstí. Nové stromy postupně nahradí ty stávající, které budou v horizontu desítek let odcházet. Zemní svítidla pod nimi budou umístěna tak, aby nesvítila přímo do jejich korun, rošty kolem pak umožní lepší vsakování vody ke kořenům, kolem nichž je přidaný strukturální substrát, i jejich ochranu před sešlapáním. V nové podobě náměstí zůstávají i některé historické prvky. Patří mezi ně například starý kilometrovník císařské silnice nebo středověká studna vyznačená v dlažbě. Znovu byla zprovozněna také stará pumpa, která dostane nový poklop z tryskaného betonu. Pod dlažbou náměstí se nachází nejen vodní prvky pro parné letní dny, ale třeba i akumulační nádrž na vodu pro zalévání rostlin. Brzy přibudou také zemní rozvaděče pro využití při městských akcích, trzích a dalších příležitostech. Diskuse se dotkla také dopravy. Náměstí bude fungovat jako sdílená zóna, kde budou mít chodci, cyklisté i auta rovnocenné postavení. Nízké obrubníky mají prostor více otevřít pěším. Dopravní značení bude osazeno po kolaudaci.

Komenského ulicí pak skupina došla až na náměstí sv. Šebestiána. „Soutok čekají úpravy, po nichž bude jedním z nejreprezentativnějších míst ve městě, neboť dává našemu městu jméno," poznamenal starosta.

Jak funguje město? Od rozpočtu po dlouhodobé plány

Z náměstí se účastníci přesunuli do knihovny, kde se dozvěděli více o fungování města i o tom, co se za uplynulé volební období povedlo a co ne.

Velké Meziříčí má podle vedení města má příznivý demografický vývoj. Roční rozpočet se pohybuje kolem půl miliardy korun, účetní hodnota městského majetku dosahuje přibližně 3,3 miliardy korun. Mezi prioritními investičními akcemi je nyní 37 projektů. Ty největší s náklady v součtu za asi 712,5 milionu korun tvoří rekonstrukce náměstí, novostavby kanalizace v Olší nad Oslavou, sportovní haly, objektu pro dětskou skupinu, rekonstrukce a přístavba knihovny nebo modernizace učeben základních škol Oslavická a Sokolovská. Město na jejich realizaci získalo dotace ve výši 333,5 milionu korun, vyjma náměstí, které opravuje bez dotace. Podle údajů prezentovaných na setkání je 86 procent plánovaných věcí hotovo.

Vedení města představilo strategické plánování. Některé záměry se podaří uskutečnit během několika let, jiné vyžadují mnohem delší přípravu. Příkladem je jihovýchodní obchvat. Strategický plán proto zahrnuje nejen investice, ale také dopravu, bydlení, životní prostředí, školství, kulturu, sport, sociální služby nebo podporu podnikání.

V závěru dostali prostor především občané. Ptali se například na využití plochy po bývalém domově důchodců, outdoorové hřiště, nové bydlení nebo dostupnost lékařů. V developerských projektech se podle vedení města počítá s byty pro zhruba 2 000 obyvatel. U lékařů chce město hledat především systémová řešení a jednat s nimi, nikoli je finančně „uplácet".

Martina Váchová

Arai
6DAYS

FIM ENDURO OF NATIONS
6DAYS
FINISHER
100
6DAYS
Alentejo
Litoral
12 Oct. '26
FIM
visit
Portugal

FIM ENDURO OF NATIONS
6DAYS
FINISHER
100
6DAYS
Alentejo
Litoral
12 Oct. '26
visit
Portugal
502

CZECH REPUBLIC
100TH EDITION ANNIVERSARY
6DAYS
FIM

Meziříčští závodníci uspěli na jubilejní Šestidenní.
Bert Kaštan byl nejmladším účastníkem

Stého ročníku extrémního závodu Šestidenní v Portugalsku se zúčastnili také dva závodníci z Velkého Meziříčí – Bert Kaštan a Stanislav Hybášek. Oba se svými kluby v konkurenci více než stovky týmů pronikli do elitní dvacítky.

Úspěšné závodníky přijal na radnici starosta Alexandros Kaminaras. „Je dobré dávat lidem vědět, že děláte něco výjimečného. Reprezentujete naše město ve světě a já vám za to děkuji," řekl závodníkům starosta. „Velké Meziříčí bývalo centrem motorismu, jezdily se tu závody v motokrosu i autokrosu. Pořád tady motosport žije a byl bych rád, kdyby se o něj zdejší lidé začali zase víc zajímat," podotkl Ivo Kaštan, který svého syna Berta na radnici doprovázel.

Prach, nulová viditelnost a boj o každý metr

Jubilejní 100. ročník FIM International Six Days of Enduro se uskutečnil od 12. do 17. října v portugalské Grândole a čeští jezdci v něm dosáhli výborných výsledků. V silné mezinárodní konkurenci a za mimořádně náročných podmínek se neztratily národní výběry ani klubové týmy.

Letošní ročník se zapíše do historie jako jedna z nejtěžších zkoušek, jaké kdy Šestidenní nabídla. Jezdce trápila mračna hustého prachu a téměř nulová viditelnost. Podmínky byly natolik vážné, že organizátoři museli z bezpečnostních důvodů některé etapy i měřené testy rušit nebo upravovat. I ostřílení matadoři světového endura, kteří mají za sebou řadu ročníků, označili letošní závod za mimořádně tvrdou prověrku fyzických i psychických sil.

Kaštan se mezi zkušenými matadory neztratil

Teprve šestnáctiletý Bert Kaštan závodil společně s Alešem Knollem a Petrem Součkem za tým AMK Zalány. Ten se stal nejlepším českým klubem v závodě. V konkurenci 116 klubových týmů z celého světa obsadil šestnácté místo.

Bert byl benjamínkem nejen svého týmu, ale i celé Šestidenní. Nikdo z letošních účastníků nebyl mladší. Závod pro něj přitom představoval první velkou mezinárodní zkušenost. Hned na úvod tak musel čelit podmínkám, které daly zabrat i ostřílených jezdcům světového endura. Obstál se ctí a potvrdil, že závodnické geny nezapře. Zdědil je po otci Ivu Kaštanovi, mnohonásobném účastníkovi a legendě Rallye Dakar. Motocyklovým závodníkem byl také jeho dědeček Jaroslav Kaštan.

Na velké motorce závodí Bert už čtyři roky. V Portugalsku sedlal stopětadvacítku, protože na tuhle kubaturu má ve svém věku řidičák. Oproti soupeřům tak měl slabší stroj, což mu jízdu v písku a hustém prachu rozhodně neusnadňovalo.

Na Šestidenní navíc nestačí jen rychle jezdit. Závodníci se musejí o své motorky během soutěže sami starat a připravit je tak, aby vydržely náročné podmínky. Bert si svůj stroj chystal sám už před závodem. „Pochopil moje heslo, že závody se vyhrávají v dílně," podotkl jeho otec Ivo Kaštan.

Hybášek se probojoval na devatenácté místo

Stanislav Hybášek závodil na třístovce a společně s Tomášem Špačkem a Václavem Kohlem v barvách Automotoklubu Police nad Metují. Jejich tým nakonec dojel na devatenáctém místě.

Začátek přitom tak nadějně nevypadal. Po prvním dni byli jezdci až pětatřicátí, postupně se jim ale dařilo stoupat výsledkovou listinou a v závěru se probojovali mezi dvacet nejlepších týmů. Mezi českými kluby jim tak patřilo druhé místo.

„Letos se Šestidenní zúčastnilo 17 států," upřesnil Hybášek. Legendární závod, který se jezdí už od roku 1913, by si rád zopakoval i v příštím roce. ***Martina Váchová***

Rybník v Jabloňově

Výlov Velkého netínského rybníka
v sobotu 7. listopadu 2026 v 7 hodin

Sucho výrazně ohrožuje práci rybářů

Podzim je tradičně obdobím výlovů rybníků. Výlovy jsou pro rybáře něco jako žně pro zemědělce. Letošní rok je ale jiný, výlovů výrazně ubude. Důvod? Sucho, které nás provází celý tento rok.

„Hydrologická situace, jaká nastala letos, byla v minulých letech zcela nemyslitelná. Úbytky srážek se vyskytovaly i v minulosti, ale vždy se na ně dalo reagovat určitými opatřeními," říká předseda Moravského rybářského svazu ve Velkém Meziříčí Miloslav Vala a přidává otázku: „Co bude dál, co nás jako společnost čeká?"

Rybáři ve Velkém Meziříčí celé léto dělali hlavně všechno proto, aby vůbec udrželi ryby při životě. Nepřikrmovali jsme, nakupovali aerační zařízení, redukovali obsádky odlovem „Úspěch je, že ryby vůbec přežily," dodává Vala. Podle jeho slov některé rybníky ztratily i metr vody. „Pár rybníků jsme slovili bez vypuštění vody tzv. na plné vodě. U šesti rybníků jsme rozhodli, že je nebudeme lovit vůbec," prozradil předseda. Důvod je jednoduchý. Jde o to, aby se vodní nádrže zachovaly pro jejich funkci zadržování vody v krajině. Kdyby rybáři rybníky vypustili, je zde velmi reálná možnost, že by nenatekly.

Problém není jen na rybnících, ale i na řekách – sportovních revírech. „Balinka je téměř vyschlá a Oslava na tom není o moc lépe," říká Vala s tím, že v řekách se ohrožení týká především obsádky pstruhů potočních.

Sucho a s ním spojené problémy mají obrovský vliv na ekonomiku rybářského svazu. „Nejde ovšem jen o ekonomiku, ale o přírodu jako takovou," připomíná Miloslav Vala. Podle jeho slov je základem změna myšlení nejen u lidí, kteří si navykli jen tak si brát vodu z rybníků na zalévání, ale změna musí nastat i u sportovních rybářů, kteří musí přehodnotit svůj přístup k lovu a k vodnímu ekosystému jako celku.

Kvůli vysokým teplotám, se nedaří odchovávat ani dosud docela běžné ryby jako je candát, štika nebo pstruh. Především u pstruha vysoké teploty limitují jeho přirozený výtěr. Jak již bylo řečeno, řeky mají nízký průtok, a to limituje nejen počet ryb, ale také jejich přirozené potřeby pro život. „Při průtoku půl kubického metru za sekundu nemohou ryby normálně fungovat. Jestli to takhle půjde dál, stanou se candáti nebo pstruzi brzy luxusem," dodává Miloslav Vala.

„Dostáváme se opravdu do vážných problémů. Hlavní je vydržet, vynaložit úsilí a energii pro tolik potřebné změny k udržitelnosti hospodaření a rybolovu jako celku. Musíme se přizpůsobit tomu, co se děje, nezavírat oči před problémy a umět je dobře definovat – vysvětlovat, komunikovat je směrem k veřejnosti, a to nejen k té rybářské," říká závěrem Miloslav Vala.

S problémy s vodou se potýkají i rybáři z Velkostatku Podstatzky-Lichtenstein. Jak nás ovšem ubezpečil vedoucí střediska rybářství Karel Báňa, blížící se výlov Velkého netínského rybníka ohrožen není. Uskuteční se v sobotu 7. listopadu od 7 hodin ráno.

Petr Chňoupek

Foto Martina Váchová

Vítání občánků 24. října 2026

Petr Havlíček, Alice Němcová, Adriana Ochranová, Šimon Pekárek, Štěpán Pekárek, Klára Syrová, Vojtěch Ambrož, Aleš Pejchal, Lukáš Holík, Leontýna Sázavová, Mikuláš Sypták, Dominik Janeček, Victoria Trčková, Štěpán Broža, Eda Drahozal, Vanesa Komínková, David Náplava, Nikola Patloková, Livie Procházková, Ida Strašáková

Gymnazisté na radnici připomněli téma fairtrade

Téma férového obchodu a podmínek lidí, kteří pěstují kakao, přinesli v pondělí 5. října na radnici studenti tercie gymnázia. Význam fairtrade připomněli starostovi i místostarostovi a vyzvali je k podpoře.

Férovou práci si gymnazisté připomínají už poněkolikáté, vždy v prvním říjnovém týdnu. Spolupracují přitom s organizací Fairtrade Česko a Slovensko. Letošní ročník celorepublikové akce Výstava na stromech přibližuje život pěstitelů kakaa v Ghaně.

Výstavu mohli lidé po celý týden vidět na lípách před gymnáziem. Studenti plakáty od organizace nalepili na kartony a instalovali je na stromy. Tématu se zároveň věnují v hodinách, kde se o podmínkách pěstitelů kakaa dozvídají více podrobností. Letošní výstava upozorňovala například na nízké příjmy pěstitelů, dětskou práci, klimatickou změnu nebo dopady těžby zlata na životní prostředí. Výstava na stromech se konala už podvanácté a připomněla Světový den důstojné práce, který připadl na 7. října.

Tomáš Adam

Za tři týdny se rozzáří celé Velké Meziříčí

Předvánoční čas se nezadržitelně blíží a už za tři týdny, v pátek 27. listopadu, se Velké Meziříčí zahalí do slavnostní atmosféry. Společně rozsvítíme nejen vánoční strom na novém náměstí, ale také sváteční výzdobu v celém městě. Jupiter club připravil i letos program, který zpříjemní čekání na Vánoce malým i velkým návštěvníkům.

Slavnostní podvečer odstartuje v 16.45 hodin vystoupením oblíbené vokální skupiny Hlasoplet, která navodí tu pravou vánoční náladu. V 18 hodin přijde na řadu pozdrav starosty města, po němž bude následovat vánoční světelná show a společné rozsvícení vánočního stromu i výzdoby v celém Velkém Meziříčí. Právě tento okamžik symbolicky zahájí letošní adventní čas.

Nově upravené náměstí se po celé předvánoční období promění v místo setkávání. Chybět nebudou tradiční stánky s občerstvením ani oblíbené kluziště. K příjemné atmosféře přispěje také několik venkovních kulturních akcí. V neděli 6. prosince v 17 hodin vystoupí v rámci zimní pouti pěvecké duo Sing Brothers. Na své si přijdou i děti – ve středu 9. a 16. prosince od 16.30 hodin se na náměstí uskuteční ledové kino. První promítání navíc doplní tvořivá dílnička.

K předvánočnímu času ve Velkém Meziříčí neodmyslitelně patří také oblíbený vánoční koncert, který každoročně spojuje místní pěvecké sbory a hudebníky. Letos se posluchači mohou těšit na skladbu Missa Brevis Jiřího Pavlici a další hudební díla v podání spojených velkomeziříčských sborů za doprovodu chrámového orchestru a orchestru ZUŠ. Jako hosté vystoupí sólisté Hana a Vilém Cupákovi.

Koncert zazní hned čtyřikrát. V Jupiter clubu se uskuteční 13. a 14. prosince, v kostele sv. Mikuláše pak 3. a 4. ledna. Všechna vystoupení začínají v 18 hodin.

Předprodej vstupenek bude zahájen ve středu 11. listopadu v 9 hodin online na webových stránkách Jupiter clubu. Od 13 hodin téhož dne bude možné vstupenky zakoupit také osobně na programovém oddělení Jupiter clubu.

Adéla Šoukalová

Čtvrťáci navštívili starostu

V pondělí 19. října navštívily starostu města Alexandrose Kaminarase krátce po sobě dvě třídy čtvrťáků ze Základní školy Školní. Nejprve jim starosta ve své kanceláři krátce přiblížil, jak město a samospráva fungují, a zodpověděl spoustu dotazů. Školáky také seznámil se znakem a vlajkou města. Děti si vyzkoušely i to, jak se hlasuje v zastupitelstvu, nakoukly do kanceláře místostarosty, prohlédly si zasedací místnost radnice, a také obřadní síň. Při odchodu z kanceláře starosta dětem předal drobné dárky na památku.

Poté se v doprovodu starosty vydaly na služebnu městské policie, kde si je převzal vrchní komisař Jan Klikar a seznámil je s tím, jak městská policie pracuje.

Petr Chňoupek

Přijetí studentů z výměnného pobytu, Gymnázium VM - srbské město Kikinda

Grantový program podpory kultury je otevřený

V pondělí 19. října začalo přijímání žádostí o finanční prostředky z grantového programu podpory kultury města Velké Meziříčí 2027. K rozdělení bude 1 350 000 korun.

Příjem žádostí v prvním kole skončí 15. listopadu a vyhodnocení žádostí bude hotovo do 31. prosince. Kdo tento termín nestihne, nemusí zoufat, protože výzva k podávání projektů je průběžná. Druhé kolo příjmu žádostí končí 31. ledna 2027, případné třetí kolo 30. dubna 2027 a případné čtvrté kolo 30. září 2027. Vyhodnocení pak proběhne nejpozději do dvou měsíců od ukončení příjmu žádostí v daném kole.

Podpora z grantového programu může tvořit maximálně 60 % uznatelných nákladů projektu. Maximální výše podpory pro jednotlivou žádost je 200 tisíc korun.

Podrobné podmínky Grantového programu podpory kultury města Velké Meziříčí 2027 najdete na webových stránkách města. V případě dotazů a nejasností můžete kontaktovat vedoucího odboru školství a kultury Pavla Stupku nebo zastupitele Jana Bílka.

Petr Chňoupek

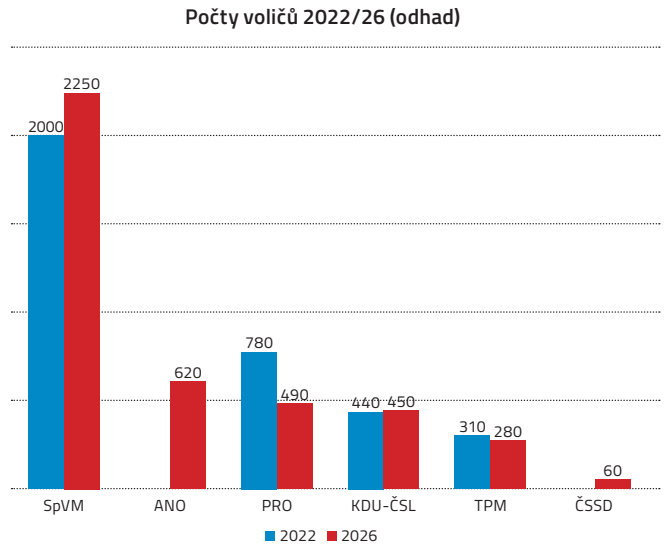

Volby nezměnily politickou mapu Velkého Meziříčí

Politická situace a voličské preference na komunální úrovni se ve Velkém Meziříčí za poslední čtyři roky změnily jen minimálně. Vyplývá to z výsledků říjnových voleb do městského zastupitelstva.

Absolutním vítězem voleb je Společně VM, které získalo 14 mandátů, tedy o jeden více než dosud a o zhruba 4 600 voličských hlasů více. Mezi městy nad 10 tisíc obyvatel na Vysočině jde o naprostý unikát. V rámci celé republiky se to v této kategorii podařilo asi v 15 sídlech.

S výrazným odstupem je druhé hnutí ANO (3 mandáty a 13 600 hlasů), které před čtyřmi lety nekandidovalo. Oproti minulým pěti kleslo na tři mandáty (pokles o zhruba 7 000 hlasů) hnutí PRO (sociální demokracie). O mandát méně oproti stávajícímu stavu, tedy dva z původních tří mají lidovci, jim se ale počet získaných hlasů nezměnil. Kandidáti z To pravé Meziříčí, tedy ODS, ztratili zhruba 800 hlasů a klesli na pouhý jeden mandát. O hlasy voličů se ucházelo ještě uskupení Paroubkovy protisystémové ČSSD*, které uspělo jen nepatrně a v zastupitelstvu není.

Kolik lidí se skrývá za těmi desítkami tisíc hlasů?

Toto číslo se při supersložitém systému komunálních voleb dá pouze odhadovat. Lze ale říci, že Společně VM volilo zhruba 2 250 lidí, což je o asi 220 víc než minule. ANO letos volilo asi 620 lidí. PRO (sociální demokracii) 490 lidí (o bezmála třetinu méně než v roce 2022). Lidovci před čtyřmi lety i letos získali něco kolem 450 voličů. ODS ztratila asi 30 až 50 voličů na letošních 280. Paroubkovu antisystémovou ČSSD volilo něco pod 60 lidí, byli to tedy sami kandidáti a jejich nejbližší okruh rodiny a známých.

Co se od minulých voleb ne/změnilo?

1. Největší změnou byla existence kandidátky ANO. Pokud přijmeme celostátně změřenou skutečnost, že hnutí ANO má 15% tvrdé voličské jádro, v našem městě získali přesně 15 procent. Na první pohled by se tedy dalo říci, že titíž lidé, kteří volí ANO vždy, je volili i v meziříčských volbách, bez ohledu na to, jaké konkrétní osobnosti je v našem městě reprezentovaly a jaký místní program nabídly. Tomuto tvrzení nahrává i fakt, že na kandidátce ANO voliči prakticky nekřížkovali – pořadí zůstalo stejné s výjimkou I. Hladíkové, známé z předchozí práce v zastupitelstvu v barvách Společně VM.

2. Společně VM přibylo voličů. To znamená, že jejich dlouhodobá práce v zastupitelstvu oslovuje mnohem více lidí, než je těch, kterým sympatická není a od volby tohoto uskupení upouští. Je také pravděpodobné, že vysáli už tak malý a klesající elektorát ODS, které se v uplynulých čtyřech letech nijak nepodařilo připomínat svoji politickou existenci. Další příliv hlasů se téměř jistě konal od nových voličů a voličů, kteří minule zůstali doma.

3. Nezměnil se počet lidoveckých voličů, což je pro KDU ve specifických podmínkách Velkého Meziříčí docela příznivá zpráva.

4. ODS pokračuje v nastoupené cestě postupného zániku. Pokud se jim ani tentokrát nepodaří skutečně radikální restart a nějaká viditelná emancipace od Společně VM, v příštích komunálních volbách už s největší pravděpodobností kandidovat nebudou.

5. Změnilo se dlouhodobě přijímané přesvědčení, že minulý úspěch Společně VM byl zčásti zapříčiněn neexistencí kandidátky ANO. Sami členové Společně VM byli toho názoru, že část elektorátu ANO získali svojí kampaní a politikou. Letos ovšem ANO kandidovalo s poměrně razantní kampaní a na výsledek Společně VM to nemělo žádný vliv (naopak). V této souvislosti je také zajímavé, že letos volilo o asi 500 voličů víc, což by odpovídalo tomu, že minule voliči ANO zůstali doma – to je ale spíše úsměvná shoda okolností.

6. Změnil se, tedy významně klesl, počet voličů sociální demokracie. A to bezmála o třetinu. To je podobně sestupná trajektorie jako u ODS, zpožděná o jedno volební období.

7. KDU-ČSL zůstala víceméně na svých číslech. Jak k tomu přispěl celostátní happening kolem Jana Grolicha a co je místní záležitost, se dozvíme velmi brzy.

Vystřízlivění lídrů a jejich stran

Kromě starosty A. Kaminarase a lídra nekřížkované kandidátky ANO V. Malce se ani jeden z ostatních lídrů nestal městským zastupitelem. Jednička na kandidátce sociální demokracie R. Seifer skončil po zásahu voličů až jako šestý. Lidovecká jednička T. Malec zůstal jako první náhradník na třetím místě a lídr ODS T. Hrabálek je mimo zastupitelstvo jako druhý náhradník.

Pozice lídra po volbách je pro politické strany vždy zajímavý ukazatel toho, jak kvalifikovaně a s citem pro voličské vnímání jejich vnitrostranické debaty kandidátku sestavily a nabídly.

Místní části měly někdy jiný názor

Pro Společně VM je v rámci sedmi místních částí města skutečnou baštou (řečeno komentátorským klišé) triáda Lhotky – Kúsky - D. Radslavice. S více než šedesáti procenty to zde vítěz voleb ovládl. Naopak nejhorší výsledek (a to i v rámci městských okrsků) zaznamenali v Mostištích (necelých 36 %). Mostiště jsou totiž generátorem podpory pro ANO (téměř 30 %) a také pro socialisty (17 %). Asi nepřekvapí, že zrovna v této vsi úplně shořela i ODS (čtyři procenta). Sousední Olší nad Oslavou také zaznamenalo zajímavost: zdaleka nejhůř ze všech okrsků, včetně městských, zde skončila sociální demokracie (6,3 %). A pokud by měli lidovci stejné ukázkové voliče, jako v souobcí Hrbov-Svařenov, mohli by

málem zpívat „tý, tý, tý“ i v našem městě. V tomto okrsku totiž přesáhli 18% zisk.

Hlavní závěry jsou jasné

1. Výrazné přelivy voličských skupin se mezi kandidujícími subjekty nekonaly.

2. Společně VM získalo zbytky voličů ODS, prvovoliče a voliče, kteří byli mobilizovaní prvním (nepočítáme komunisty) výskytem protisystémové kandidátky ve Velkém Meziříčí a její nevybíravou a svéráznou kampaní.

3. ANO získalo hlasy svého pevného jádra, mimo tento okruh sahalo jen výjimečně.

4. Voličů sociální demokracie a ODS trvale ubývá, přičemž ODS je na úplné hraně místní existence.

Petros Martakidis

Co je Paroubkova ČSSD:

Česká suverenita sociální demokracie (ČSSD) je přejmenovaný Volný blok Lubomíra Volného, nikoli původní Česká strana sociálně demokratická.

V roce 2021 Volný blok spolupracoval s krajně pravicovou Dělnickou stranou sociální spravedlnosti (DSSS) Tomáše Vandase.

DSSS připravovala účast svých členů na kandidátkách Volného bloku do sněmovních voleb 2021; kandidáty následně stáhla.

Volný blok v roce 2021 podporovala Národní domobrana, spojovaná s militantními aktivitami a šířením kremelské propagandy.

Ministerstvo vnitra tyto vazby zaznamenalo ve Zprávě o extremismu za rok 2021, mimo jiné v kapitole o pravicovém extremismu.

Paroubek opakovaně vystupoval na protivládních demonstracích Ladislava Vrábela v letech 2022–2023, mimo jiné společně s Lubomírem Volným.

Paroubek poskytl v roce 2024 rozhovor platformě Voice of Europe, kterou BIS identifikovala jako součást proruské vlivové sítě.

ČSSD v evropských volbách 2024 kandidovala v koalici se stranou DOMOV a hnutím Směr Česká republika; v krajských volbách spolupracovala s koalicí Stačilo!.

Síla módních doplňků aneb Co o nás prozrazují detaily

Módní doplňky dokáží proměnit celý vzhled. Jejich význam však odjakživa sahal daleko za hranice pouhé ozdoby. Vypovídaly o společenském postavení, bohatství i osobnosti svého nositele a mohly být také výrazem příslušnosti nebo vzdoru. Právě tento svět představí nová výstava Síla módních doplňků, kterou lze navštívit od 12. listopadu 2026 do 10. ledna 2027 ve výstavním sále Muzea Velké Meziříčí. Před návštěvou doporučujeme ověřit aktuální otevírací dobu na webových stránkách muzea.

Výstava návštěvníky provede od jemné elegance secese přes hravost šedesátých let a odvážné experimenty s plasty v následujícím desetiletí až k luxusní tvorbě závěru 20. století. Každé období přineslo nové materiály, tvary i představy o tom, co je krásné a moderní. Zatímco oděv často podléhal praktickým potřebám a dobovým pravidlům, doplňky nabízely prostor pro osobitost. I drobný detail mohl prozradit ambice, vkus či vztah ke společenským zvyklostem. Výstava vypůjčená z brněnského Letohrádku Mitrovských tak poskytne příležitost podívat se na módu jako na součást dějin a jako na způsob, jímž lidé vyjadřovali sami sebe.

Slavnostní vernisáž se uskuteční 11. listopadu 2026 v 17:00 ve výstavním sále muzea, přičemž vítáme oděvy či doplňky inspirované módou od secese po 80. léta.

Jan Smrčka, Muzeum VM

Výstava modelové železnice TT dosáhne věku dospělosti

Současné babičky a dědečkové si jistě dobře pamatují dobu svého mládí, kde se kouřilo doslova ze všech stran. A to nejen z cigaret, továrních komínů, domů vytápěných uhlím, dvoutaktních aut z NDR, ale i parních lokomotiv, zpravidla dohánějících zpoždění s přeplněnými osobními vlaky, kdy přednost měly ty nákladní. Byla to doba, kdy neexistovaly počítače a psalo se přes kopírák na stroji, kdy neexistovaly mobily, ale komunikovalo se prostřednictvím pevné linky telefony se sluchátkem. Pokud si chcete tuto dobu připomenout a svým dětem či vnoučatům ukázat, jak to u nás tehdy vypadalo, místní železniční modeláři vás zvou na tradiční, již osmnáctý ročník výstavy modelové železnice v měřítku 1:120, který se tentokrát koná vždy o prvních víkendech v měsíci prosinci, lednu a únoru v době od 10 do 18 hodin v suterénu ZUŠ v ulici Poříčí. Výstava vás zavede do období před padesáti lety na české železnici se vším, co bylo pro tuto dobu charakteristické. Proti poslednímu ročníku konanému v březnu přibylo zase něco nového, takže bude opět co objevovat.

Pavel Stupka

Strážníci informují

V říjnu služebnu městské policie navštívily děti ze ZŠ Školní.

V neděli 4. října ve tři hodiny ráno požádala Policie ČR strážníky o spolupráci při zjištění totožnosti seniorky, která se pohybovala v pyžamu a dece po Družstevní ulici a zvonila na dům, kde se seniorky ujala oznamovatelka. Hlídka strážníků na místě zjistila totožnost zmatené ženy a přivolala sanitku. Následně se ukázalo, že žena pobývá u dcery v ulici Nová říše. Strážníci proto dceru kontaktovali, aby si po dohodě s lékařem odvezla maminku domů. Ta k věci uvedla, že maminka odešla z domu, když všichni spali.

V úterý 20. října krátce před osmou hodinou ranní se dostavil na služebnu pracovník firmy Gardenline, který uvedl, že nějaké nákladní vozidlo přejelo nově instalované vodní prvky na středu náměstí, které tím poškodilo. Strážníci prohlédli záznamy kamer a zjistili, že 19. října krátce po 23. hodině vjel na náměstí přes zákaz kamion a dvakrát se otáčel přes uvedené nově instalované vodní prvky, které poničil. Strážníci dohledali RZ vozidla i návěsu, vyrozuměli pracovníka Gardenline a vyzvali jej, aby zavolal prostřednictvím linky 158 Policii ČR a oznámil dopravní nehodu s tím, že na městských kamerách je zaznamenaná celá událost a že jsou dohledány rovněž RZ uvedeného vozidla s návěsem. Po příjezdu dopravní policie na místo si policisté převzali záznam dopravní nehody a RZ vozidla s návěsem k dalšímu šetření.

Městská policie Velké Meziříčí

Provozní řád senior taxi se upravuje

Služba senior taxi funguje ve Velkém Meziříčí od března 2026 a je velmi využívána. Od března do září uskutečnila 1309 jízd.

Senior taxi funguje v pracovních dnech od 6.30 hodin do 15 hodin. Úprava provozního řádu spočívá v tom, že od 2. listopadu bude možné, dle aktuálních možností dopravce, službu ve výjimečných případech poskytnout v době už od 5.30 hodin.

Službu senior taxi je určena osobám, které dovršily věk 65 let, nebo jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P anebo jsou klienty sociální služby Klub Lebeda v Balinách. Službu senior taxi lze využít přednostně za účelem návštěvy lékaře nebo zdravotnického zařízení či vyřizování úředních záležitostí. Pokud to kapacita služby umožní, lze po předchozí domluvě s dopravcem službu využít i za dalšími účely (např. nákupy, pedikúra, kadeřnictví).

Petr Chňoupek

Vánoční trh bude na náměstí

Ač se to nezdá, Vánoce jsou tu coby dup. Tradiční vánoční trh na náměstí ve Velkém Meziříčí se letos bude konat 8. prosince.

Jako každý rok se můžete těšit na cukrovinky, občerstvení včetně alkoholických nápojů, živé dřeviny, květiny a jiné rostliny (včetně vazeb a podobných výrobků z nich) a řemeslné výrobky (zejména keramiku, dřevěné a proutěné zboží, kovářské práce a jiné rukodělné výrobky.

Současně s vánočním trhem bude v Jupiter clubu od 7. do 9. prosince probíhat taktéž tradiční vánoční výstava.

Petr Chňoupek

Za zuškou vznikne venkovní pódium

V posledním říjnovém týdnu začaly práce na zadláždění plochy za základní uměleckou školou. V rámci stavby bude demolována stávající garáž, vyřeší se odvod dešťových vod a dojde i na výstavbu venkovního pódia.

Stavbu provádí velkomeziříčská firma Gremis. Hotovo by mělo být nejpozději 30. listopadu tohoto roku.

Petr Chňoupek

Koláč pro hospic přinesl výtěžek 494 414 korun

Ve středu 7. října proběhla v ulicích regionu tradiční dobročinná sbírka Koláč pro hospic. V pěti městech a obcích na Žďársku jste mohli potkat na 120 dobrovolníků a pracovníků Oblastní charity Žďár nad Sázavou s voňavými koláči. Výtěžek v plné výši podpoří péči o nevyléčitelně nemocné v jejich domovech.

Do sbírky se letos zapojila města Žďár nad Sázavou, Velké Meziříčí, Nové Město na Moravě, Bystřice nad Pernštejnem, Velká Bíteš a městys Křižanov.

Tvaroh, mák, marmeláda, ořechová náplň nebo pudink – na stáncích i u dobrovolníků v ulicích byla k dispozici pestrá paleta chutí. Za doporučený příspěvek 50 korun obdržel každý dárce jako poděkování sladký koláč.

Díky velké štědrosti veřejnosti se na podporu Domácího hospice Barborka vybralo ke dni 8. října celkem 494 414 korun.

„Mockrát děkujeme za tak neuvěřitelnou podporu. Získané finanční prostředky využijeme na modernizaci přístrojového vybavení a další zkvalitňování služeb, které lidem na konci života poskytujeme," reagovala s vděčností na výsledek letošní sbírky ředitelka Oblastní charity Žďár nad Sázavou Jana Zelená.

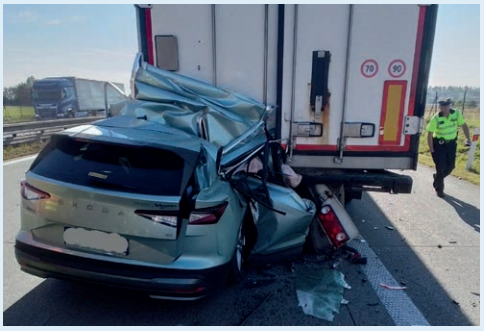
Jarmila Pospíchalová

Zprávy od hasičů

Dne 13. října po sedmé hodině ranní vyjeli profesionální hasiči ze stanic Velké Meziříčí a Třebíč společně s dobrovolnými jednotkami z Rohů, Budišova, Velkého Meziříčí a Rudíkova k požáru rodinného domu v obci Rohy. U události byl vyhlášen druhý stupeň požárního poplachu. Na hašení požáru bylo nasazeno pět vodních proudů. Místní jednotka zřídila čerpací stanoviště u rybníku. Po uhašení požáru jednotky rozebraly poškozené konstrukce a místo monitorovaly termokamerami. Při požáru se nikdo nezranil, škoda byla vyčíslena na 3 000 000 Kč a uchráněné hodnoty dosáhly částky 2 000 000 Kč. Jako příčina požáru byla stanovena technická závada na elektroinstalaci.

Dne 1. října krátce před desátou hodinou vyjely jednotky hasičského záchranného sboru z hasičských stanic ve Velkém Meziříčí a Velké Bíteši k dopravní nehodě nákladního vozidla osobního elektromobilu na 159. km dálnice D1 směr Brno. Při nehodě utrpěl řidič osobního vozidla zranění neslučitelná se životem. Hasiči zabezpečili místo zásahu, provedli na vozidlech protipožární opatření, vyprostili tělo řidiče, postavili nehodovou zástěnu a provedli úklid komunikace od trosek. Po dobu zásahu hasiči monitorovali baterii elektromobilu termokamerou.

Dne 23. října krátce po třináctě hodině vyjela jednotka hasičského záchranného sboru z hasičské stanice ve Velkém Meziříčí k dopravní nehodě dodávky a motocyklu u nájezdu na dálnici D1 u obce Lavičky. Při nehodě se zranil řidič motocyklu. Hasiči pomohli záchranné službě s ošetřením zraněného a s jeho následným transportem do vrtulníku.

npor. Ing. Ondřej Novák
velitel stanice Velké Meziříčí

Divadlo Ikaros - Donaha!
Foto Martina Váchová

Divadlo Ikaros - Donaha!
Foto Martina Váchová

Divadlo Ikaros - Donaha!
Foto Martina Váchová

Divadlo Ikaros - Donaha!
Foto Martina Váchová

Mexická fiesta u Kovomatu
Foto Tomáš Adam

Mexická fiesta u Kovomatu
Foto Tomáš Adam

Mexická fiesta u Kovomatu
Foto Tomáš Adam

Mexická fiesta u Kovomatu
Foto Tomáš Adam

Ples v bílém

Foto Tomáš Adam

Meziříčský uličník

aneb zajímavé domy v našem městě

Každý dům by mohl vyprávět – o stavbě samé, o majitelích nebo zajímavých nájemnících. Některé z nich si připomeneme. Pohybujeme se na dolní straně Náměstí. ***Marie Ripperová***

Dům č. 14

Na začátku třicetileté války patřil dům Mikuláši Cibulkovi. Po jeho smrti jej zdědil Jan Pejcha, který dům „zpustošený lidem vojenským“ prodal dne 26. 12. 1627 Janu Mlátilovi za 13 rejnských a pár nových mužských botů. V březnu 1657 dům koupil za 400 zl. pražský rodák Václav František Orlikovský, který se přiženil do Velkého Meziříčí. Po deseti letech od něj dům koupila Hedvika, vdova po Jakubu Komaškovi (Commascovi). Jak bylo tehdy zvykem, splácela ho postupně po 4 zl. až do roku 1675, kdy zemřela. V následujícím roce byl dům po vdově Hedvice prodán sládkovi Janu Lahodovi. Ten však nebyl vlastníkem dlouho. Už v dubnu 1679 dům prodal za 400 zl. řemenáři Zachariáši Mettnerovi, který byl toho času primátorem. Lahoda byl později sládkem v Chotěboři.

V dalších letech bylo v domě provozováno řemenářské řemeslo. Po Zachariáši Mettnerovi je v roce 1693 zmiňována vdova Johana Mettnerová, v roce 1710 to byl řemenář Václav Tůma. Ten je v roce 1728 nazýván „Václav Tůma starý“.

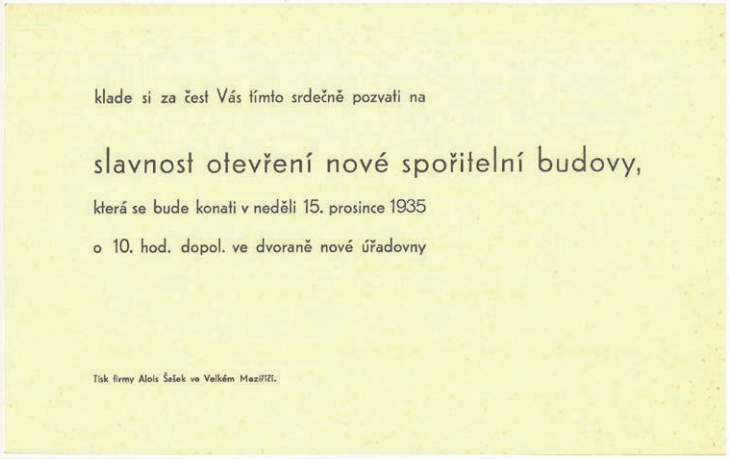
Roku 1752 je jako majitel připomínán František Eichler. V roce 1759 koupil dům od vdovy Alžběty Eichlerové za 440 zl. mydlář František Příhoda, syn stejnojmenného majitele sousedního domu č. 13. Když v roce 1794 dědil jeho syn Josef Příhoda, byl dům ohodnocen na 900 zl., ale již 10. března 1801 jej od něj koupila velkomeziříčská obec za 1300 zlatých. Město totiž nutně potřebovalo novou školu, ta předešlá byla ve špatném stavu a krajský úřad opakovaně vyzýval k nápravě.

Škola

Bourání školy

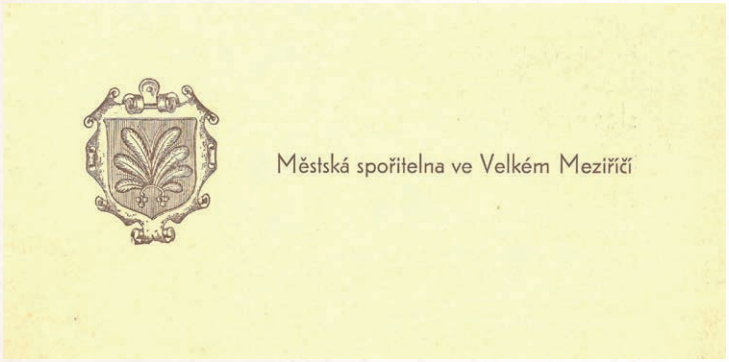
klade si za čest Vás tímto srdečně pozvati na

slavnost otevření nové spořitelní budovy,

která se bude konati v neděli 15. prosince 1935

o 10. hod. dopol. ve dvoraně nové úřadovny

Tisk firmy Alois Šašek ve Velkém Meziříčí.

Městská spořitelna ve Velkém Meziříčí

Spořitelna

Ve středu 15. dubna 1801 se začalo bourat a na místě zbořeného domu byla postavena patrová budova triviální školy. V přízemí byly dvě třídy, v patře byty učitelů Josefa Plcha a Josefa Bakeše. Ke každému bytu patřila zahrádka, v domě však nebyly zřízeny záchody pro žáky. K jejich postavení došlo až v roce 1826 na příkaz krajského úřadu, když na to okresní školní dozorce několikrát upozorňoval. V přístavku ve dvoře měla být další třída, ale zpočátku sloužil jako obydlí podučitelů.

V roce 1853 byla triviální škola změněna na trojtřídní hlavní farní školu a k budově bylo přistavěno druhé patro. Od roku 1869 převzal dozor nad školami stát a škola se přejmenovala na „národní“. V té době již měla pět tříd.

V roce 1857 byly ve škole tři byty. V jednom bydlel učitel Václav Mezník s manželkou, synem a dcerou, ve druhém obecní sluha a policajt František Řehořka s manželkou, dvěma syny a dvěma dcerami. Třetí byt obýval věžník Matěj Cikánek s manželkou, třemi syny a dvěma dcerami. S nimi bydlela i jeho matka a též matka jeho manželky.

I v dalších letech v domě bývala ubytována rodina obecního strážníka, který byl zároveň obecním sluhou. Po Františku Řehořkovi to byl v roce 1880 František Kritsch a roku 1890 Moric Brabec, který je zároveň uveden jako školník. V roce 1900 se jeho dva synové učili na holiče – Stanislav byl učněm u Josefa Levintera ve Vídni a Moric u Františka Coufala ve Velkém Meziříčí. Ve školním bytě tak bydleli pouze manželé Brabcovi s dcerou a schovankou.

Roku 1902 Dámský odbor Národní jednoty jako zřizovatel školy Světlá požádal o propůjčení budovy pro školu a penzionát. Byly zde umístěny třídy a též ubytovány zaměstnankyně školy. V roce 1910 to byla správkyně a učitelka Olga Havlíková, dvě kuchařky a jedenáct služek, o deset let později zde bydlela hospodyně, dvě kuchařky, šest služek a ošetřovatelka.

Když se Světlá v roce 1923 přestěhovala do vlastních prostor, bylo v budově umístěno vždy několik tříd obecné nebo měšťanské školy, podle toho, která právě potřebovala místo. Ve druhém patře byly tři místnosti vyhrazeny muzeu a další tři využívala Okresní péče o mládež. V roce 1932 muzeum získalo prostory v budově radnice a z budovy se odstěhovalo.

Budovu roku 1934 koupila městská spořitelna, zbořila ji a na jejím místě v roce 1935 vystavěla novou. Funkcionalistickou budovu projektovali architekti Josef Polášek a Eduard Žáček. Během následujících sedmdesáti let se několikrát změnil název, ale ve vlastnictví peněžního ústavu zůstal dům až do roku 2005. V prvním patře byl původně projektován byt ředitele spořitelny, později zde byla umístěna služebna Veřejné bezpečnosti. V roce 1983 se Veřejná bezpečnost odstěhovala na Zámeckou ulici a prostory byly využívány jako kanceláře městského úřadu. Ve druhém patře byly byty.

V roce 2005 se stalo majitelem budovy město, ale spořitelna zůstala v přízemí v nájmu. V dalších patrech byly umístěny kanceláře městského úřadu. Po odstěhování spořitelny na konci roku 2018 bylo přízemí upraveno pro potřeby městské policie.

Grafika, krajina a hudba. Výstava PŘES oživila LuGy

Bývalé luteránské gymnázium LuGy na náměstí ve Velkém Meziříčí se na měsíc proměnilo v místo setkávání současného výtvarného umění, historie, hudby a tvořivosti. Výstava PŘES: otisk, přenos, stopa, která se konala od 13. září do 11. října, představila tvorbu grafické skupiny Pres Nostres ve složení Bronislava Bakule Malá, Eva Vápenková, Jiří Hanuš a Peter Kollár.

Čtveřice umělců ukázala, že grafika zdaleka nemusí zůstávat jen na papíře a v tradičním formátu. Vedle linorytů a hlubotisků mohli návštěvníci objevovat velkoformátové tisky, grafické objekty i instalace vytvořené přímo pro historické prostory LuGy.

Výstava propojila několik témat úzce spjatých s místem. Samotná budova, která za téměř pět století vystřídala řadu funkcí, v sobě uchovává stopy minulosti. Grafika pracuje s otiskem a přenosem obrazu z matrice na papír, při němž vzniká nová podoba původního motivu. Název PŘES zároveň odkazoval k Velkému Meziříčí jako městu mostů a lávek, kde je překračování a spojování přirozenou součástí každodenního života. V dílech vystavujících autorů se odrážel také citlivý vztah ke krajině a pozorné vnímání okolního světa.

Výstava se časově propojila s 20. ročníkem Evropského festivalu filozofie. Její vyvrcholení přinesla třídenní Dernisáž od 9. do 11. října. V prostorách LuGy zazněly koncerty kapel Budoár staré dámy, Manollo a Kalle. Hudební program doplnily dva tvůrčí workshopy pro děti i dospělé a komentovaná prohlídka s kurátorkou Hanou Zrno Vondrů. PŘES tak nabídla víc než jen přehlídku grafických děl. Stala se příležitostí k setkávání, společnému tvoření a objevování současného umění v jedinečném historickém prostředí. Zároveň připomněla, jak mohou i méně obvyklé prostory v centru města ožít kulturou a otevřít se novým zážitkům. Výstavu a doprovodný program během měsíce navštívilo několik stovek lidí.

Nezávislý projekt se uskutečnil za podpory Grantového programu podpory kultury města Velké Meziříčí, Nadačního fondu Františka Podstatzky Lichtensteina a soukromých dárců. Poděkování patří také místním dodavatelům, kteří se na realizaci podíleli. Zvláštní poděkování náleží majiteli historického objektu Josefu Jelečkovi za jeho velkorysost a vstřícnost, díky nimž se projekt mohl uskutečnit právě v prostorách LuGy.

HZV

Puntíkový den v Dóze upozornil na život s lupénkou

Plácek Dózy ve Velkém Meziříčí patřil v sobotu 10. října Puntíkovému dni. Odpoledne plné hudby, tance, soutěží a zábavy upozornilo na život lidí s lupénkou neboli psoriázou a psoriatickou artritidou. Hlavním poselstvím akce bylo připomenout, že lupénka není nakažlivá, a pomoci bořit předsudky, se kterými se lidé s tímto onemocněním stále setkávají.

Program na plácku Dózy v Komenského ulici začal ve 13 hodin. Na návštěvníky čekaly animační aktivity, hudba, tanec i soutěže, které nabídly zábavu především dětem, ale také dospělým.

Jedním z hlavních okamžiků odpoledne bylo společné fotografování takzvaného lidského puntíku. Účastníci se při něm symbolicky spojili v puntíkovaném oblečení, které je poznávacím znamením této celorepublikové osvětové akce. Hudební program následně obohatilo vystoupení Tanečního orchestru ZUŠ. Odpoledne pokračovalo soutěžemi o ceny a vyvrcholilo dětskou diskotékou.

Puntíkový den upozorňuje na to, že lidé s lupénkou čelí vedle samotného onemocnění také předsudkům a někdy i odmítání ze strany okolí. Lupénka není infekční a běžným kontaktem s nemocným člověkem se nakazit nelze.

Tomáš Adam

Akvarel byl tentokrát v barvách podzimu

Podzimní příroda se stala inspirací pro další setkání příznivců akvarelové malby, které se uskutečnilo v sobotu 17. října v Jupiter clubu ve Velkém Meziříčí. Workshop vedla malířka a lektorka Eva Pejchalová společně se svým bratrem Igorem.

Tentokrát se pozornost obrátila k barevnosti podzimních listů, oranžovým lampionkům mochyně, výrazným květům jiřin i plodům podzimu, jako jsou hrušky a jablka. Účastníci zkoumali proměny barev, tvary i jemné detaily přírodních motivů a převáděli je do vlastního výtvarného jazyka.

Ke společnému malování zasedlo třináct účastnic a účastníků s různou úrovní zkušeností – od začátečníků po pokročilejší. Vedle citlivých studií přírodních detailů vznikaly také volnější kompozice, v nichž hrály hlavní roli barva, skvrna a spontánní malířský rukopis. Společný čas nabídl nejen prostor pro výtvarné experimentování, ale také příležitost zpomalit a sdílet radost z tvorby.

V kontextu akvarelové malby byla během setkání představena také tvorba malířky a velkomeziříčské rodačky Zdenky Vorlové Vlčkové (1872–1954), která se věnovala i akvarelové malbě a studijnímu zachycení přírody. Lektorka navázala spolupráci s archivem Muzea Velké Meziříčí (fond B1 Zdenka Vorlová Vlčková).

Za malováním dorazili zájemci nejen z Velkého Meziříčí, ale také z Třebíče, Žďáru nad Sázavou a dalších míst regionu. Pravidelná setkání ukazují, že chuť tvořit, učit se novým postupům a sdílet zážitky spojuje lidi napříč věkem i výtvarnými zkušenostmi. Na podzimní workshop naváže zimní setkání v sobotu 12. prosince 2026, které nabídne další příležitost ponořit se do světa akvarelu. Zájemci se mohou hlásit na e-mailu pejchalovaeva@seznam.cz.

Poděkování patří městu Velké Meziříčí za podporu formou grantu, ředitelce Adéle Šoukalové, Zuzaně Herodesové a celému týmu Jupiter clubu za vstřícnost a příjemné zázemí pro společnou výtvarnou tvorbu.

Eva Pejchalová a Igor Pejchal

Sociální služby
města Velké Meziříčí

Den otevřených dveří představil sociální služby veřejnosti

Dne 29. září jsme v rámci Celostátního dne otevřených dveří poskytovatelů sociálních služeb otevřeli dveře všem, kteří se chtěli blíže seznámit s naší prací a prostředím, ve kterém se každý den staráme o naše klienty.

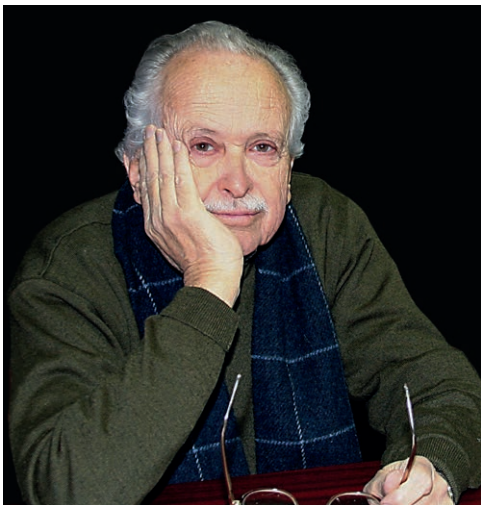
Návštěvníci si prohlédli pokoje pobytové odlehčovací služby, jejíž kapacita byla od dubna 2026 navýšena z pěti na deset lůžek. Služba pomáhá rodinám, které se celodenně starají o své blízké, dopřát si potřebný odpočinek a načerpat nové síly. Po dobu jejich nepřítomnosti mají jejich blízcí zajištěnou kvalitní a bezpečnou péči. Návštěvníky zaujalo také moderní vybavení, které přispívá k pohodlí klientů a usnadňuje práci pečovatelkám a pečovatelům.

Prohlédnout si mohli také byt v pečovatelském domě a středisko osobní hygieny s vanou, sprchou a zázemím pro pedikúru. V jídelně právě probíhala aktivizační činnost. Klienti se zde pravidelně scházejí při trénování paměti, společenských hrách, cvičení nebo tvoření. Někdy také společně pečou a své dobroty si pak vychutnávají u kávy. Nejde jen o samotné aktivity, ale především o radost ze společných chvil a možnost být mezi lidmi.

Děkujeme všem, kteří nás navštívili a zajímají se o naši práci. Velmi si vážíme vaší přízně, důvěry a toho, že pomáháte šířit povědomí o našich službách dál.

Petra Mejzlíková, sociální pracovnice

Děkujeme a srdečně zveme, vzkazuje nadační fond

Nadační fond Františka Podstatzky Lichtensteina má za sebou oslavy desátého výročí svého založení. Radost z tohoto milníku je pro nás zároveň povzbuzením do další práce – i v závěru roku 2026 chystáme koncerty, které propojují hudbu, lidskou sounáležitost a pomoc tam, kde je jí potřeba. A máme také důvod k velké vděčnosti.

Cena města jako pocta celoživotnímu odkazu

Velkou radost nám přineslo udělení Ceny města Velké Meziříčí in memoriam hraběti Františku Podstatzky-Lichtensteinovi. Toto ocenění vnímáme jako významné uznání jeho přínosu městu i připomenutí hodnot, na nichž stojí odpovědnost vůči rodnému místu, jeho lidem a společnému dědictví.

Cena města je poděkováním osobnostem, které svou činností významně obohatily život Velkého Meziříčí, přispěly k jeho rozvoji a pomohly utvářet jeho dobré jméno. Ocenění in memoriam má přitom zvláštní rozměr: připomíná, že práce a hodnoty člověka mohou zůstávat živé i dlouho poté, co se jeho životní cesta uzavře.

Děkujeme městu za toto ocenění a stejně tak i všem, kteří jeho odkaz uchovávají a rozvíjejí.

„Odkaz pana hraběte Františka Podstatzky-Lichtensteina pro nás není pouze vzpomínkou na významnou osobnost s velkým srdcem, ale také závazkem pokračovat v práci, která má smysl. Nadační fond proto, vedle připomínání kulturního a historického dědictví, podporuje setkávání lidí a také i prostřednictvím benefičních akcí pomáhá. Věříme, že právě v tom spočívá skutečná hodnota tradice – nikoli jen v uchovávání minulosti, ale především v její schopnosti inspirovat k činům dnes. Každý koncert je tak nejen kulturním zážitkem, ale i příležitostí ukázat, že solidarita a ochota pomáhat mají v našem životě své pevné místo," říká Hana Sklenářová, předsedkyně správní rady.

Hudba, která pomáhá

Ani podzim a advent se u nás neobejdou bez setkávání při hudbě. Srdečně zveme všechny příznivce benefičních koncertů, rodiny s dětmi i ty, kteří chtějí strávit příjemný čas a zároveň podpořit dobrou věc.

Koncert pro život a naději

8. 11. 2026 v 17:00, Kulturní dům v Novém Městě na Moravě

Ve spolupráci s organizací Portimo, která pomáhá lidem v nepříznivé životní situaci, připravujeme benefiční koncert s bohatým hudebním i doprovodným programem pro celou rodinu.

Koncert Společně pro dobrou věc

21. 11. 2026 v 17:00, Kulturní dům ve Velké Bíteši

Tento benefiční koncert pořádáme ve spolupráci s Oblastní charitou Žďár nad Sázavou. Také zde se můžete těšit na hudbu a doprovodný program pro malé i velké návštěvníky.

Adventní koncert Společně pro dobrou věc

6. 12. 2026 v 17:30, v Netíně

Adventní čas společně přivítáme v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Netíně. Tradiční benefiční koncert nabídne sváteční program a chybět nebude ani příchod Mikuláše a anděla s dárečky pro děti. Koncert pořádáme ve spolupráci s Oblastní charitou Žďár nad Sázavou.

Každé takové setkání je pro nás příležitostí nejen sdílet hudební zážitky, ale také posilovat vztahy mezi lidmi a připomínat si, že i drobná pomoc může mít velký význam. Děkujeme všem návštěvníkům, partnerům, účinkujícím i dobrovolníkům, kteří nám pomáhají proměňovat dobré úmysly ve skutečnou pomoc.

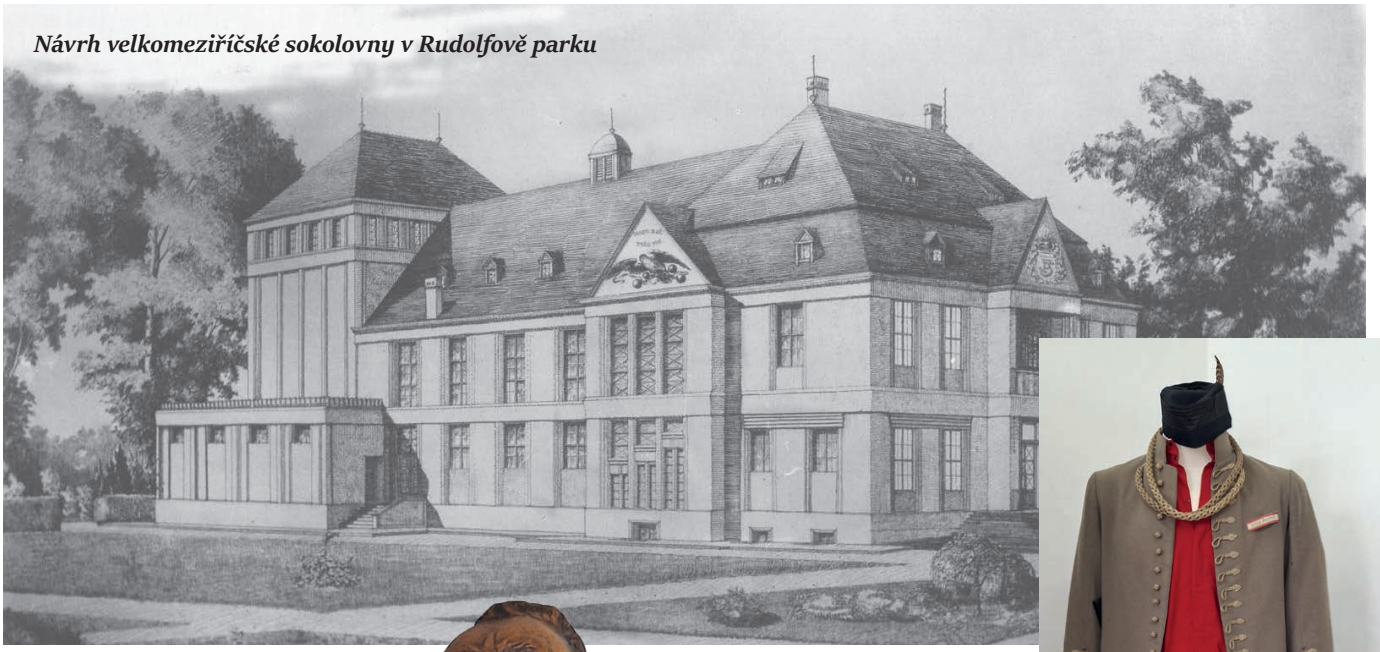
Těšíme se na vás.

Za NFPL Jana Sklenářová, více na www.nfpl.cz

Ze zámku

Díl 57: Tělocvičný spolek Sokol ve sbírkách muzea

Vznik Sokola v únoru 1862 můžeme spojit s nástupem novodobé spolkové činnosti, kdy se po pádu absolutismu otevřela cesta k zakládání nových uskupení. U zrodu tehdy stáli Jindřich Fügner a Miroslav Tyrš. Právě s Tyršem přišel v průběhu svých pražských studií do styku i Antonín Vorel, který se v roce 1868 stal jedním ze zakládajících členů velkomeziříčského Sokola a zároveň jeho prvním náčelníkem.

Návrh velkomeziříčské sokolovny v Rudolfově parku

Při prohlížení muzejních sbírek nalezneme hned několik předmětů, které můžeme s tímto tělocvičným spolkem spojit. Dochoval se například i unikátní oboustranný znak velkomeziříčského Sokola z roku 1868, který původně zdobil prapor místní jednoty. Na jeho líci je vyobrazen znak Velkého Meziříčí doplněný rozkřídleným sokolem, rubovou stranu zdobí modrý štít s orlicí se zlatou korunkou.

Ke svým aktivitám využívali sokolové v letních měsících školní cvičiště, v zimě pak sál na Obecníku. V roce 1919 věnoval František Harrach Sokolu Rudolfův park pod zámkem, kde měla následně vyrůst nová sokolovna. Na podporu výstavby byla dokonce vydána pohlednice s architektonickým návrhem budovy, jejíž prodej měl sloužit k financování stavby. K samotné realizaci však již nedošlo, protože ve 20. letech tělocvičná jednota zakoupila objekt na náměstí a uzpůsobila jej svým potřebám.

Podobu sokolovny na náměstí zachycuje na jedné ze svých olejomaleb také velkomeziříčská malířka Zdenka Vorlová Vlčková. Zajímavé je, že tento obraz se do muzea nedostal v rámci malířčiny pozůstalosti, jako většina jejích děl, ale byl zakoupen ve starožitnostech v Celetné ulici v Praze v květnu roku 1988, a to za částku 1 500 Kčs.

V depozitáři jsou uloženy další připomínky sletů či cvičení v podobě malých odznaků a vstupenek. Tyto drobné předměty pocházejí například ze všesokolských sletů v Praze z let 1912 a 1938 či ze sokolského sletu v Třebíči v roce 1933. Kromě toho mohou odznaky vyprávět i o jiných významných událostech této tělocvičné jednoty. To je třeba případ malého bronzového odznaku vydaného u příležitosti otevření sokolovny v roce 1934 v nedalekém Měříně.

Zajímavé svědectví nabízejí také lístky z oblastních či okrskových cvičení. Papírová kruhová vstupenka s pruhem trikolory pochází z křižanovského cvičení, které se uskutečnilo 13. června 1926. O více než dvě dekády později, v červnu 1948, hostilo Velké Meziříčí oblastní slet, kde měl lístek podobu textilní trikolory zakončené mosaznými plíšky.

Sokolskou tematiku doplňuje také necelý metr dlouhá dřevěná hůl, jejíž rukojeť tvoří vyřezávaná busta Miroslava Tyrše. Hůl samotná je zdobená reliéfní ovinutou ratolestí s lístky a tradičním mottem Sokola: „V srdci smělost, v mysli vlast, v paži sílu."

Lucie Pavelcová, Muzeum VM

Sokolský kroj

V muzejních expozicích mají návštěvníci možnost prohlédnout si sokolský kroj z přelomu 19. a 20. století. Skládá se z vlněného saka, které je v našem případě ozdobeno rypsovou stužkou s nápisem Velké Meziříčí, z vlněných kalhot a červené košile s dlouhými rukávy a stojáčkem. Kalhoty jsou doplněny černým koženým opaskem s kovovou sponou, na které jsou ozdobně vyvedeny iniciály České obce sokolské. Nedílnou součástí kroje je také čapka ozdobená ptačím perem. Uvnitř této pokrývky hlavy nalezneme i odkaz na původního majitele v podobě textu: Bryša Franta, Velké Meziříčí, Morava.

Vzpomínáme

„Jak tiše žila, tak tiše odešla,
skromná ve svém životě,
velká ve své lásce a dobrotě.“
Dne 19. listopadu 2026 si připomeneme 1. výročí, kdy nás navždy opustila naše milovaná maminka, babička, prababička, paní **Marie Lysáková**.
Nikdy nezapomeneme. Děti s rodinami

„Dotlouklo srdce otcovo,
uhasl oka svit.
Budiž Ti, tatínku,
za všechno vřelý dík.“
V pondělí 2. listopadu 2026 jsme si připomněli 9. smutné výročí úmrtí našeho drahého tatínka, dědečka a pradědečka,
pana **Josefa Bradáče** z Mostišť.
S láskou a úctou vzpomínají dcery Helena a Ludmila s rodinami.
Kdo jste ho znali a měli rádi, vzpomeňte v modlitbách s námi. Děkujeme.

Dne 18. listopadu uplyne rok od chvíle, kdy nás při tragické autonehodě navždy opustil pan **Kamil Bula**.
Byl to skvělý člověk s velkým srdcem, laskavý a vždy ochotný pomoci druhým. Svým úsměvem, dobrotou a ochotou pomáhat zanechal stopu v srdcích mnoha lidí.
Čas plyne dál, ale prázdné místo, které po Tobě zůstalo, nic nedokáže zaplnit. Stále na Tebe myslíme, vzpomínáme a navždy zůstaneš v našich srdcích.
S láskou vzpomíná zarmoucená rodina.

Dne 20. listopadu 2026 by se dožila 100 let paní **Anežka Judová**. S láskou vzpomíná dcera Jarmila s rodinou.

„Těžko se s Tebou loučilo,
těžké je bez Tebe žít.
Prázdné Tvé místo zůstalo,
už se k nám nevrátíš.
Smutný je domov, prázdno je v něm,
cestička k hřbitovu zůstala jen.“
Dne 15. listopadu 2026 uplyne rok, kdy odešla naše maminka, babička, prababička, paní **Anna Šoukalová** ze Svařenova. Za tichou vzpomínku děkují dcery s rodinami.

„Čas plyne a nevrací, co nám vzal,
jen vzpomínky a bolest v srdci zanechal.“
Dne 27. října 2026 uplynulo 5 smutných let, co nás navždy opustila naše maminka, paní **Marie Bradáčová** z Velkého Meziříčí.

Dne 22. července 2026 jsme si připomněli 39 let od úmrtí našeho tatínka **Bohumíra Bradáče** z Velkého Meziříčí.
S láskou vzpomínají děti s rodinami.

Čas, kdy se svět na chvíli zastaví, plamínek svíčky nese naše vzpomínky k nebi a v tichu srdce zní jména těch, které jsme milovali. Nejsou pryč, jen žijí v jiném světle.
Dne 27. listopadu by oslavil své 90. narozeniny pan **Josef Podsedek** ze Lhotek.
Stále vzpomíná celá rodina a přátelé.

Odešli z našich řad

Jan Necid, 25. 9. 2026, 67 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 3. 10. 2026 s panem Janem Necidem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Petr Zezula, 28. 9. 2026, 52 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 2. 10. 2026 s panem Petrem Zezulou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Ing. Ivan Kříž, 30. 9. 2026, 59 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 12. 10. 2026 s panem Ing. Ivanem Křížem z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Karel Krejčí, 11. 10. 2026, nedožitých 85 let, Rohy
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 17. 10. 2026 s panem Karlem Krejčím z Rohů.
Zarmoucená rodina

Marie Valová, 10. 10. 2026, 83 let, Horní Libochová
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 16. 10. 2026 s paní Marií Valovou z Horní Libochové.
Zarmoucená rodina

Františka Slabá, 13. 10. 2026, 87 let, Kúsky
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 19. 10. 2026 s paní Františkou Slabou z Kúsek.
Zarmoucená rodina

Lubomír Tichý, 21. 10. 2026, 68 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 29. 10. 2026 s panem Lubomírem Tichým z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Cecílie Obršlíková, 23. 10. 2026, 85 let, Velké Meziříčí
Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za účast a projevené kondolence při posledním rozloučení dne 31. 10. 2026 s paní Cecílií Obršlíkovou z Velkého Meziříčí.
Zarmoucená rodina

Poděkování

Srdečně děkuji vážené paní **MUDr. Dagmar Cvakové**, praktické lékařce v Měříně, za její profesionální přístup, obětavou péči a laskavé jednání, kterého se mi zde osobně dostalo.
Mé poděkování patří také sestřičce, která svým chováním a ochotou významně přispěla k mému pocitu bezpečí a podpory.

S úctou Marie Coufalová

Naše poděkování směřuje do muzea paní Daně Cejnkové, která nám dne 2. 10. 2026 připravila přednášku na téma: Léto budiž pochváleno aneb letní byty a možnosti koupání ve Velkém Meziříčí za 1. republiky. Přiblížila nám počátky touhy lidí po přírodě, pobytu a odpočinku na čerstvém vzduchu. Těch možností bylo v okolí Meziříčí, díky řekám, mnoho. Dochovaná fotodokumentace připomněla, jak krásná a pro relaxaci důležitá byla obě údolí Nesměř i Balinské. Dále to byly dvě plovárny, rybníky a mnoho dalších možností. A protože my senioři dost pamatujeme, tak i následná beseda byla bohatá na osobní vzpomínky.
Ještě jednou paní Daně Cejnkové děkujeme za zpracování a představení tohoto tématu. Poděkování zaslouží také její kolega Jan Smrčka.
Za téměř 40 účastníků, členů spolku Naděje a SPCCH Velké Meziříčí ***M. Vítková***

Blahopřání

Dne 26. listopadu 2026 oslaví naši rodiče **Miloslava a Jaromír Slavíkovi** 60 let společného života – diamantovou svatbu. Přejeme hodně zdraví, štěstí, lásky a pohody. Ať Vám každý další den přináší jen radost! Děkujeme za všechno, co jste pro nás udělali a stále děláte. Máme Vás rádi. ***Dcery s rodinami***

Dne 5. listopadu 2026 oslaví manželé **Jarmila a Vlastimil Kučerovi** ze Svařenova nádherných 60 let společného života. Hodně zdraví a lásky do dalších let přejí dcera a syn s rodinami.

Inzerce

Prodám chemicky neošetřená jablka. Cena 17 Kč/Kg. Tel. 737 820 190.

Prodám dům v centru města V. M. Informace na tel. 777 594 137.

Sběratel s více než 30letou praxí, koupí a bezplatně ohodnotí starožitnosti všeho druhu. Např: obrazy, mince, zlato, hodiny, porcelán a další starožitnosti. Platím vždy hotově na místě. Nejlepší ceny od sběratele! 732 961 266

Prodám zvedák na auto Autolift 1500 Kč. Je určen pro zvedání osobních automobilů do hmotnosti 1500 kg. Cena 12 000 Kč. Tel. 732 262 117 (sms).

Prodám nové repro bedny AQ Tango 88, Ω 8 ohmů, výkon 95 W, krátkodobý 193 W, Kmitočtový rozsah 40 Hz – 20 KHz, šířka – 194 mm, výška – 780 mm, hloubka – 256 mm. Cena 4000 Kč. Tel. 732 262 117 (SMS).

Koupím JAWA, SIMSON, MZ, ČZ, vozík PAV, či motory. Na stavu nezáleží. Tel. 723 971 027.

Koupím vojenskou vzduchovku vz. 47, vz. 35 či Slavia 631. Děkuji za nabídku. Tel. 721 112 733

Koupím staré hračky, šlapací autíčka, pivní lahve s nápisem, plechovice od olejů, motocykly a součástky k nim, tel.: 732 400 672. Děkuji.

Koupím vojenskou výstroj např.: vysouvací nože, tropické klobouky, oblečení pískové, zelené, modré barvy, kanady boty okované – plátěné, maskáče, muniční bedny, bundy s kožichem, ruksaky. Nabídněte cokoliv i poškozené! Volejte nebo prozvoňte na tel.: 732 400 672. Děkuji.

Samoobslužný prodej vánočních stromků přímo z plantáže. Nabízíme jedle kavkazské, korejské, balzámové a obrovské. Cena stromku je 500 Kč za kus, bez rozdílu velikosti. Balení stromku do sítě zdarma, do vaku 50 Kč. Školka se nachází v Olší nad Oslavou, po silnici směrem na Netín po ujetí 150 metrů odbočit vpravo, po 600 metrech odbočit vpravo, po 600 metrech odbočit vlevo a po 50 metrech dojedete ke školce. Prodávat budeme o sobotách od 10 do 14 hodin. Ve dnech 28. 11. , 5. 12. , 12. 12. a 19. 12. 2026. Dále budeme prodávat i ve středu od 12 do 15 hodin. Ve dnech 2. 12. , 9. 12. , 16. 12. a 23. 12. 2026. Tel. 777 802 742.

Úspora energií. Zateplujeme rodinné domy, chaty, chalupy, bytové domy i haly a to střechy, stropy a půdní prostory. Konzultace zdarma. Tel. 606 970 547.

Žena z Meziříčí by ráda poznala inteligentního slušného muže asi ve věku 60 let plus. Prozatím jako kamaráda ke komunikaci, k zálibám, trávení volného času. A budoucnost napoví... Tel. 732 700 685.

Prodám elektrickou vinotéku na 28 kusů lahví v černé barvě. Vhodná například do větší domácnosti, kde chladnička na více nápojů nestačí. Vhodná i do kavárny, vinárny. Rozměry: 40, 84,8+51,5 cm. Cena 4800 Kč. 732 700 685.

Koupím chatu, chalupu nebo i RD k rekonstrukci. Tel. 606 970 547.

Žena, 50 let nabízí zdarma venčení, nebo hlídání psa. MOTIVACE – pomoci a získat kontakt s psím společníkem. Tel. 777 606 607.

Prodám židle 4 ks masiv, hnědé, sedák čalouněný, pěkné – kus za 400 Kč. Postel, kovový rám, barva stříbrná, rošt dřevěný, za 300 Kč. Tel.: 728 790 016.

Inzerci objednávejte
na 566 781 038, emailem velkomeziricsko@velkemezirici.cz
nebo v redakci:
pondělí: 13:00-17:00, středa: 10:00-12:00, pátek: 8:00-12:00

NOVÁ VANA DO STARÉ
nová vana do staré
• bez bourání
• bez nástřiku
• záruka 5 let
• montáž 2 hodiny
Tel.: 608 700 515
www.renovacevany.eu

FB @velkomeziricsko

HOTEL HAVLOV
PRESIDENT RELAX & WELLNESS RESORT

Najdete u nás vše, co potřebujete pro
soukromou relaxaci, svatbu, oslavu nebo teambuilding, ideální místo pro vánoční večírky

Celoroční ubytování v pohodlných a prostorných pokojích nebo sezónní ubytování v turistických chatkách, srubech a vlastních karavanech a stanech

Restaurace s barem ve westernovém stylu pro 150 osob, venkovní posezení

Wellness centrum s výhledem do údolí - vnitřní bazén, vnitřní i venkovní whirlpool, parní sauna, masérna, krytá venkovní terasa, součástí wellness Metaxa bar

Hřiště pro tenis, nohejbal a volejbal, bowling, posilovna, rekondiční stoly Slenderlife

Rybník s leknínovým jezírkem, vodopádem a ohništěm na táboráky

Domácí hospic Vysočina

Poradna Alej

Podpora v náročných chvílích

"Dlouhodobě doma pečuji o blízkého. Mám nárok na finanční nebo jinou podporu? Koho můžu požádat o pomoc s péčí?"

"Lékař nám řekl, že už není další léčba. Co teď?"

"Zemřel mi blízký. Nemohu se s tím vyrovnat..."

"Jak a kde si vyřídíme dlouhodobé ošetřovné, příspěvek na péči, vdovecký či sirotčí důchod?"

Řešíte něco podobného?
Nevíte si rady?
Nemusíte na to být sami.

Vyslechneme, poradíme, podpoříme

Mgr. Blanka Netolická / DiS. / Bc .Lea Kment, DiS. / Rita Skalníková, DiS.

Poradenství je zdarma. Jsme k dispozici telefonicky, online i osobně. Osobní schůzku si domluvte předem telefonicky, nebo e-mailem.

socialni.sluzby@hospicvysocina.cz, 731 604 301
www.hospicvysocina.cz

LIDL
To se vyplatí.

Přidej se k nám do prodejny Velké Meziříčí na vedoucí pozice

Právě nabíráme na pozice:
- Vedoucí směny (m/ž)
- Zástupce manažera prodejny (m/ž)

kariera.lidl.cz

SZŠ a VOŠZ Žďár nad Sázavou

SZŠ a VOŠZ Žďár nad Sázavou

Dvořákova 4, 591 01 Žďár nad Sázavou, tel: 566 623 446
e-mail: informace@szszr.cz, web: www.szszr.cz

Obory vzdělání Střední zdravotnické školy:

53-41-M/03 Praktická sestra
čtyřleté denní studium zakončené maturitou

78-42-M/04 Zdravotnické lyceum
čtyřleté denní studium zakončené maturitou

Obory vzdělání Vyšší odborné školy zdravotnické

53-41-N/1. Diplomovaná všeobecná sestra
tříleté denní pomaturitní studium
a 3,5leté kombi studium (při zaměstnání)
zakončené absolutoriem

Dny otevřených dveří:
5. 11. 2026
11. 12. 2026
8. 1. 2027

Občanská poradna Velké Meziříčí
člen Asociace občanských poraden
Pod Hradbami 2005/7
594 01 Velké Meziříčí
Mobil: 606 021 577
poradna.tr@optrebic.cz

OBČANSKÁ PORADNA

Poradenské hodiny:
pondělí: 8:00–12:00, 13:00–17:00
středa: 8:00–12:00, 13:00–17:00
Budete-li poradnu kontaktovat e-mailem, uveďte i svoje telefonní číslo pro rychlejší pomoc (v případě nepřítomnosti lze zanechat vzkaz na záznamníku).
Přednost mají objednaní klienti.

Létáme co nejvýš, ale pořád jsme amatéři

Tomáš Mrazík je spoluzakladatelem a principálem divadelního souboru Ikaros, který je aktuálně nejdéle působícím ochotnickým spolkem ve Velkém Meziříčí. Vznikl v říjnu 2011 pod křídly Jupiter clubu, kde působí dodnes. Profesí ekonom si k divadlu našel cestu už jako teenager v dramatickém kroužku. Od prvních činoherních představení se Ikaros postupně propracoval ke světovým muzikálům, mezi něž patří Evita, Ubožáci na motivy Bídníků nebo nejnovější inscenace Donaha!, kterou soubor poprvé uvedl s živou kapelou. Výš už snad amatéři mířit nemohou, ale opak je pravdou. Kam chce Ikaros dál směřovat? Nejen o tom jsme mluvili s Tomášem Mrazíkem.

TEXT A FOTO
MARTINA VÁCHOVÁ

Ikaros s Libuší Mílkovou v roce 2010

Rád jste se jako dítě předváděl?
Právě že vůbec. Měl jsem hrůzu z každé školní besídky, šílenou trému a vždycky se modlil, ať už je to za mnou. Ale odmala mě naši vodili do loutkového divadla a brali na různé kulturní akce. Zlomový moment pro mě nastal při návštěvě pohádkového muzikálu v Praze, snad Popelky. Díval jsem se na něj a došlo mi, že příběh nevnímám dětskýma očima, ale že by mě bavilo být tím princem. Spolužačka tehdy chodila do dramaťáku, který v domě dětí vedla paní Libuše Mílková, a jednou mě vzala s sebou. Po čase skončila, ale já zůstal. Bylo mi třináct a v kroužku byly samé holky, šest nebo sedm a všechny starší než já. Bylo to docela těžké, zvlášť v tom věku, ale kousl jsem se, protože mě divadlo fascinovalo a bavilo.
Paní Mílková byla totiž fantastická! Výborná pedagožka, která to s námi uměla. Byla sice přísná, ale velmi laskavá. Když cítila, že nám něco není příjemné, nelámala nás přes koleno, ale hledala jinou cestu.

Převzal jste do divadla stejný přístup?
Čerpáme z toho dodnes a snažíme se to předávat i nově příchozím členům. Já osobně si z paní Mílkové neustále beru příklad. Vzpomínám, jak se chovala v podobných situacích, ale v životě bych si netroufl srovnávat se s ní. To bych si ukousl jazyk.
Když vzpomínám na naše začátky v Ikarovi a na to, jak jsme leccos brali lážo plážo, mám dnes pocit, že jsme profesionálnější. Ke zkoušení přistupujeme zodpovědně a záleží nám na něm.

Jak vzniklo Divadlo Ikaros?
Ikaros jsme zakládali s Ondrou Brejškou, který už v souboru není déle než 10 let. Chodili jsme spolu do dramaťáku a chtěli si vyzkoušet jiný způsob hraní. Pravidelně jsme jezdili do Městského divadla v Brně, o kterém se říká, že má nejlepší muzikál v Česku. Právě to nás inspirovalo k propojení hudby a divadla. Nic jsme o tom nevěděli a nic neuměli, ale chtěli jsme si to vyzkoušet.

Takže jste se od začátku rozhodli pro muzikál?
V dramaťáku jsme začínali činohrou, například ukázkami ze Shakespeara nebo Ze života hmyzu od bratří Čapků. S paní Mílkovou jsme pak už v Ikarovi odehráli Malého prince, Kytici – činohru se zpěvy od Suchého a Šlitra. Další činohru Smrťova učně od Pratchetta už režírovala Aneta Bednaříková. Pak už přišly na řadu muzikály. Zjistili jsme totiž, že nás propojení hudby a činohry strašně baví. Začali se k nám přidávat i lidé, kteří v tom byli dobří a zpěv měli jako prioritu, třeba členové různých kapel.
Sami jsme v oboru neměli žádnou průpravu a zpočátku to bylo dost neotesané. Začali jsme na tom ale pracovat, chodili třeba na zpěv k pedagogům a snad se nám podařilo zlepšit. Máme členy, kteří by před pár lety řekli, že nikdy nebudou zpívat, a dnes ztvárňují sólové role. To je podle mě přidaná hodnota Ikara – dokáže každému posouvat hranice.

Pomáhala vám paní Mílková v samostatných začátcích?
Dva až tři roky jsme fungovali souběžně. Stále jsme chodili do dramaťáku, kde jsme se věnovali především činohře, a zároveň začali dělat muzikály. Paní Mílková nám dala základní průpravu, probudila v nás zájem o divadlo a naučila nás technické věci – jak se pohybovat na jevišti, jak mluvit a další důležité základy. Má spoustu úspěšných žáků, třeba Vendulu Příhodovou, kteří pak pokračovali na konzervatořích, JAMU a podobně. Byla velmi precizní. Díky ní děláme divadlo dodnes.

Chodí se na představení Ikara dívat i dnes?
Ano, chodí. A já za ní potom chodím na konzultace, abych věděl, co a jak.

Chválí vás, nebo vytýká chyby?
Chválí, ale má i připomínky. Vždycky si je rád poslechnu a snažím se je zapracovat do dalších představení. Také od ní pravidelně slýchám, že je moc ráda, že pokračujeme a že v tolika lidech dokázala zasít lásku k divadlu.

Jak jste vybrali název Ikaros?
První rok jsme hráli bez názvu, protože nás nenapadlo, že budeme mít tak dlouhé trvání. Na první představení jsme prodali dvě stě lístků a hrozilo, že je budeme muset zrušit. Udělali jsme spoustu školáckých chyb – neměli jsme název, špatně jsme připravili plakáty... Naštěstí jsme lidi zaujali a utvrdili se v tom, že chceme pokračovat.

Začali jsme tedy hledat název. Napadala nás spousta hloupostí. Máme v sobě rozpor: snažíme se dělat divadlo co nejprofesionálněji, ale přitom jsme amatéři, nikdo z nás za to nebere peníze a všemu se věnujeme ve volném čase. Říkali jsme si, že musíme létat co nejvýš, ale divadlo pro nás zároveň musí zůstat volnočasovou aktivitou a zábavou. Motivace obětovat mu víkendy musí vycházet z nás samotných, nikoli z tlaku na výkon. Přirovnání k Ikarovi napadlo Ondru a nám ostatním také začalo dávat smysl.

Kolik členů měl Ikaros na začátku a kolik jich má dnes?
Na začátku nás bylo deset – šest kluků a čtyři holky. Polovina pocházela z dramaťáku, druhou tvořily kamarádky, zpěvačky. Měli jsme jeden prakťák a jeden druh světla, a tak jsme odehráli první představení.
Poslední představení Donaha! má pětadvacet rolí, z nichž je asi dvacet alternovaných. V této sezoně u nás tedy hraje pětačtyřicet lidí. Vybudovali jsme si také tým, který se stará o zázemí. Máme stabilní osvětlovače, zvukaře, inspicientky... To je dalších asi deset lidí.

Kdo zůstal z původních?
Je to zajímavé. Z kluků jsem tu já, Tom Kotačka, Radek Polášek a Peťa Jan, který se k nám vrátil po delší pauze, kdy měli malé děti, ty jsou teď větší a samozřejmě chodí obě do dramaťáku na ZUŠ. Z holek se nám teď po mateřské vrátily Kačka Karmazínová/Maloušková a Ivča Polášková/Mátlová. Všichni jsou to původní členové dramaťáku.

Jaký věkový rozptyl je mezi členy souboru?
Od jedenácti do asi dvaašedesáti let, tedy padesát let. Za opravdový úspěch ale považuji, že s námi stále hrají i dospělí, kteří v souboru začínali jako děti.

Letos máte i živou kapelu.
Letos poprvé. To znamená další lidi v jednom představení. Živá kapela byla podmínkou pro získání licence na muzikál Donaha!

Je těžké ji získat?
Je to mailování a mailování. Původně jsem se domníval, že licenci získáme v Česku, ale tady jsme dostali jen licenci na český překlad. Zbytek jsme museli řešit v Londýně. Smlouva má asi patnáct stran a podrobně v ní stojí, co smíme a nesmíme. Podmínka živé kapely nás ale přiměla zjistit, že už to do budoucna jinak nechceme. Je to přidaná hodnota. A to jak umělecky, tak lidsky; jsou to neuvěřitelní profesionálové a velmi srdeční lidé. Už je nikdy nepustíme!

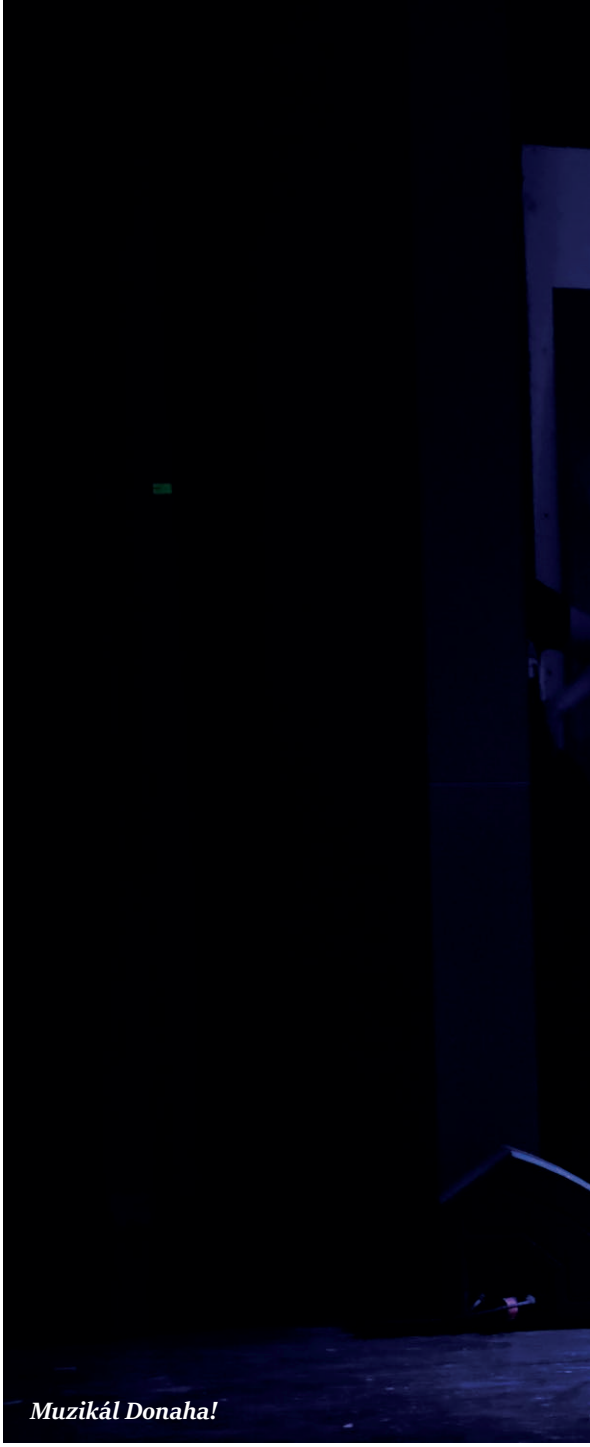
Takže muzikál Donaha! je zlomovým představením, které vás posouvá zase o kus dál.
Určitě!

Nebyl problém obsadit lidi do choulostivějších scén?
Na muzikál mě navedla naše bývalá členka Kristýnka Nováková, která je nyní profesionální herečka a působí v Horáckém divadle. Ještě za studií hostovala v představení Donaha! ve Zlíně a půjčila mi scénář. Po jeho přečtení jsem si říkal, že je to přesně pro nás. Je vtipný, ale zároveň obsahuje místa, která chytnou za srdce. Když jsem o tom poprvé řekl kolegům, ocelářům, reakce byly rozpačité. Někteří byli v pohodě, jiní se chtěli poradit s rodinou, což chápu. Doma je všichni podpořili a definitivně se to zlomilo, když si taky přečetli scénář.
Příběh totiž není o nahotě, ale o tátovi, který miluje svého kluka. Ostatní potřebují zachránit vztahy, nemají peníze, jsou zoufalí a hledají východisko. Není to prvoplánové stahování kalhot před lidmi.

Nerozmysleli si to ani během zkoušení?
První zkoušky byly hodně legrační. Nahota je z velké části otázkou choreografie, takže jsme měli na zkouškách choreografku i kostymérku. Zkoušíme v zrcadlovém sále zušky, takže počáteční ostych tam byl, ale brzy jsme ho odbourali. Neříkám, že si to užíváme, ale myslím, že v představení máme všichni daleko těžší místa – vnitřně, technicky i pěvecky – než právě tohle.

Která fáze divadelní práce vás baví nejvíc? Přípravy, psaní, zkoušení, nebo samotné představení před diváky?
Bylo by zajímavé zeptat se každého člena, asi by odpovědi byly různé.
Po technickém lyceu, kde jsem studoval ekonomii, jsem se hlásil na činoherní i muzikálové herectví, ale neuspěl jsem. Druhou volbou byla divadelní věda, kterou jsem nějakou dobu studoval. Ve třetím ročníku jsme připravovali autorská představení – sami jsme zvládli všechno od námětu a scénáře až po nazkoušení a odehrání. Tehdy jsem zjistil, že mě baví celý tvůrčí proces, což dělám i v Ikarovi.
Nejraději mám asi okamžik, kdy se z psané formy začíná stávat hotová věc. Při úpravě scénáře mě něco napadne a pak vidím, že to na jevišti funguje, jak jsem si představoval. Naopak je strašně frustrující, když to nefunguje.

Vedoucí tvorby představení se v Ikarovi pravidelně střídají?
Musíme se střídat, protože se jednotlivé práce překrývají. Pokud chceme začít zkoušet novou inscenaci, znamená to nejméně půl roku příprav – scénář, obsazení, technické řešení scény. Jsou to hodiny práce u počítače, přepisování, vymýšlení, telefonování a domlouvání termínů.

Muzikál Donaha!

Od září do května se zkouší, v květnu přijde první blok představení a v červnu první zkouška nové sezony. Od září se opět začne zkoušet, přičemž nás na dva týdny přeruší druhý blok předchozího představení.

Za dramaturgií vždy stojí jeden člověk, ale má kolem sebe další spolupracovníky. Já mám na hudební složku Ráďu Uchytilovou, dva spolurežiséry Radka Poláška a Kristýnu Harvánek Staňkovou a choreografku Selin Jamshidigholdori. Bez těchto lidí by to jeden člověk neměl šanci zvládnout.

Kolik je těch, kteří si na vedení představení troufnou?

Třeba Showmana připravovala Kristýna Harvánek Staňková. Příští rok se do vedoucí role poprvé postaví Kačka Dobrovolná (Marková), která chystá autorský projekt. Sama píše scénář a hudba bude od Vesny a dalších. Rozhodli jsme se, že premiéra bude až v roce 2028, protože si chceme trochu vydechnout a mít na přípravu víc času.

Už plánujeme i sezonu 2029. Chystáme úplně autorský projekt včetně scénáře, textů i hudby. Všechno bude naše. Uvidíme, co na to řeknou diváci.

Podle toho, že na Ikaros bývá snad vždycky vyprodáno, se to lidem líbí. Máte někdy i negativní reakce?

Do očí vám to nikdo moc nevpálí, takže se to těžko posuzuje. Setkal jsem se ale se zprostředkovanými reakcemi, že některá témata byla na někoho příliš depresivní – Evita nebo Bídníci. Donaha! se dotýká citlivého tématu, ale zatím jsem zaznamenal jedinou reakci, že to někomu připadalo nevhodné. To mě překvapilo, čekal jsem to horší. Naštěstí nikdy diváky neklameme názvem a jako my si svobodně vybíráme, co chceme hrát, divák si sám rozhodne, na co půjde. Občas slyšíme i technické výtky, třeba k horšímu zvuku. Pořád jsme ale amatérské divadlo a hrajeme živě, takže se nějaké průšvihy stávají.

Na co nezapomenete?

Když někomu vypadne text, to se stává. Já osobně ale nezapomenu, jak se mi letos v květnu v závěrečné scéně nepodařilo rozepnout tanga. Trhal jsem je takovým způsobem, že mi sjela přilba a na vteřinku šlo ven všechno. To ale nebylo nic hrozného, zasmáli jsme se tomu.

Muzikál Donaha!

Mám, bohužel, i jednu dost nepříjemnou zkušenost. V Bídnících při konfrontaci Valjeana s Javertem jsem trefil jsem Romču do oka. Bylo to hrozně nepříjemné a moc mě to mrzelo, i když to dobře zvládl a naštěstí se nic vážného nestalo. Když jsem se měl rozběhnout znovu, měl jsem strach.

Jednou jsme při představení Lví král začali první velkou písní a vypadla elektřina. Zhasl celý sál a já musel v kostýmu ptáka Zazua předstoupit před lidi a omluvit se, že situaci vyřešíme a začneme znovu. Byl jsem trochu směšný, ale diváci to vzali v pohodě.

A jednou jsem málem zapálil koberec, když jsme během rekonstrukce Jupiter clubu hráli představení v kině. V úvodní scéně Vlasů Berger zapaluje povolávací rozkaz a hází ho do popelnice. Mně ale hořící papír spadl na koberec.

Které představení je vaše srdcovka?

Pro mě to vždycky byli a budou Bídníci. Je to nejkrásnější dílo, jaké kdy bylo napsané. Říkal jsem si, že ho nic nemůže překonat, ale po odehrání Donaha! vidím, že to není o překonávání. Každé představení je jiné. Evita byla také velmi emotivní. Když s nějakým kusem žijete rok a půl, emoce nabydou takové intenzity, že jednotlivá představení nelze srovnávat.

Těšíte se pak na něco nového?

Ano. Nemáme to jako zaměstnání. Po každém představení se nám samozřejmě stýská, zároveň ale vyhlížíme nové pokračování.

Vy sám už víte, co nového byste chtěl vytvořit?

Nevím, jestli to mám říkat, abych se k tomu nezavázal, ale nijak se tím vlastně netajíme. Ano, mám synopsi a pokud to vyjde, rád bych s Ráďou Uchytilovou, která bude dělat hudbu, připravil muzikál na vyloženě lokální téma Velkomeziříčské tragédie. Kompletně celé autorské představení.

Tak to máte odvahu!

Něco málo už mám sepsané. Je to velmi těžké téma a jsem rád, že na přípravu mám rok času. Je ale možné, že ani tak nebudeme hotoví a budeme muset zařadit ještě něco jiného. Nebo zjistíme, že to nejde. Snažíme se na sebe netlačit.

Když jsem si námět zapisoval a příběh se mi objevoval před očima, začalo mi to dávat smysl. Vždycky budeme hrát pro místní diváky. Je to vážné téma, které Velmezáci znají. Někteří ho mají propojené s rodinnými příběhy, takže to bude hodně náročné. Bude těžké balancovat s případnou fabulací. Jedna věc je strašná realita, druhá divadelní zkratka, která vždy znamená určité zkreslení skutečnosti. Hodně přemýšlím, jak to udělat, abych nikoho neurazil.

Má Tomáš Mrazík čas ještě na něco jiného?

Upřímně, moc ne. Hraju závodně šachy za Velké Meziříčí a také druhou ligu za Náměšť nad Oslavou. Těším se, že nám teď začíná sezona a zase si zahraju – tu loňskou jsem kvůli Ikarovi vynechal. Ale samozřejmě u toho budu i tvořit.

Zapomenuté okamžiky

Historický seriál Velkomeziříčska, který připomíná pozapomenuté události, osobnosti a místa Velkého Meziříčí a okolí. Každý díl srozumitelně a civilně vrací do současnosti drobné i dramatické stopy regionální paměti, které by jinak snadno zapadly.

Uběhlo sedmdesát let od bourání mlýna

Nedávno jsme navštívili zatopený Šimáčkův nebo také Havelkův či Kobzův mlýn. Dnes se vydáme, opět ve vzpomínkách, k mlýnu, který byl zván Křehlíkův či Polákův. Tento mlýn stával jižně od ostrohu zvaného Rujny.

Připomínán je už v polovině 17. století, kdy patřil Matouši Křehlíkovi. Tehdy mlýn spadal pod Vídeň. Křehlíkovi drželi tento mlýn až do roku 1869. Jejich konec na mlýně byl víceméně smutný. V roce 1852 mlýn vyhořel poprvé, v roce 1863 podruhé. Druhý požár nebyl náhodný, měl ho na svědomí palič Krča z Olší, který už předtím zapálil dva domy.

V roce 1869 mlýn koupil Vincenc Bárta a ten jej dál pronajímal, nejprve Josefu Drápelovi z Laviček a později Josefu Krautschneiderovi z Jihlavy.

V roce 1888 mlýn těžce poškodila povodeň. Bártovi neměli na jeho opravu, a tak jej prodali Rudolfu Brummerovi z Jihlavy. Ten už v roce 1890 mlýn znovu prodal, a to Josefu Polákovi z Radostína nad Oslavou.

Josef Polák se ovšem nevrátil z první světové války a jeho žena Marie se znovu vdala, a to za Viléma Kříže z Dolních Borů, který mlynářskému řemeslu vůbec nerozuměl, zato se vyznal v účetnictví. Po Křížově smrti mlýn převzal syn bývalého mlynáře Bohumír Polák.

Za první republiky se už začala připravovat stavba přehrady. V roce 1937 byl Polákův mlýn oceněn na 211 125 korun. Polákovi sice měli o tento mlýn přijít, ale měl jim být postaven nový, a to přímo pod hrází přehrady.

Za druhé světové války mlýn stál. Krátce se v něm ukrýval partyzánský vůdce Jindřich Nováček z Velkého Meziříčí. Po válce se mletí obnovilo a v roce 1952 se zastavilo definitivně. V roce 1957 začala demolice budov a po ní přišla voda. Rodina Polákova si postavila nový dům na konci Olší, co nejblíž k řece. Poslední mlynář Bohumír Polák zemřel 9. května 1986, jeho žena Anežka rozená Judová z Netína odešla na pravdu Boží 23. srpna 1998.

Petr Chňoupek

Romeo a Julie od rybníka

V dnešním díle našeho seriálu se podíváme do Borů, konkrétně do roku 1888. U rybníka Horník stojí na kraji lesa kámen, na němž je nápis: „Zde byla zavražděna Antonie Šmardová v noci z 25. na 26. května 1888“. Kámen připomíná tragédii skoro jako z pera Williama Shakespeara.

Josef Fronc, syn Josefa Fronce, rolníka z Horních Borů, se zamiloval do Antonie, dcery panského hajného Františka Šmardy. Ovšem láska dvou mladých lidí nebyla po chuti jejich rodičům. Josef a Tonička byli zoufalí a, jak známo, zoufalí lidé dělají zoufalé činy. Mladí milenci se rozhodli pro sebevraždu

„Sešli se o půlnoci u zmíněného rybníka a dohodli se, že Josef zastřelí nejprve Toničku a potom sebe. Josef Fronc svou milenku zastřelil, ale ke své sebevraždě již nenašel dosti odvahy a z místa tohoto hrůzného činu uprchl,“ píše se v tzv. Babákově kronice. Antonii bylo tenkrát pouhých dvacet let.

Skrývat se ale nemohl věčně, a tak byl brzy dopaden. Soud s ním neměl slitování a odsoudil ho ke dvaceti letům v žaláři. Na jeho přání byl trest změněn na desetiletý s temnou komorou a postem v den výročí vraždy. Dlouho v žaláři ovšem nevydržel, po čtyřech letech se ve své cele oběsil. Tím vymřel rod Fronců v Horních Borech.

Ač si to připouštíme, nebo ne, láska má v životě lidském velkou moc, někdy bohužel končí i tragicky. ***Petr Chňoupek***

Příběhy z křížů

Naši krajinu zdobí už po staletí kříže. Stojí u cest, na návsích, u lesních pěšin a každý má svůj příběh. Na některých z nich najdete i jména těch, kteří je stavěli, nebo těch, kterým jsou věnovány. Pojďme si povídat o lidech, kteří už tu nejsou, ale v krajině zanechali věčnou stopu.

Velké Meziříčí: Pruský kříž

Tento kříž najdete u zdi židovského hřbitova na ulici gen. Jaroše. Kamenný kříž s trojlistě ukončenými rameny a s letopočtem 1866 je jedinou památkou na rok 1866, konkrétně pak na rakousko-pruskou válku. V roce 2018 byl kříž postaven na kamenný podstavec, do té doby byl opřen o stěnu.

Dne 3. července 1866 se u Hradce Králové odehrála asi nejkrvavější bitva 19. století. Prusové v bitvě vyhráli a padla jim do rukou celá Morava. Pruští vojáci do Velkého Meziříčí přišli 14. července 1866. Nakonec jich tu bylo více než devět tisíc. Tady je zaskočil mnohem zákeřnější nepřítel, než byla rakouská vojska, tím nepřítelem byla nemoc – cholera.

Dvacet čtyři pruských vojáků ve Velkém Meziříčí nemoci podlehlo. Umírali na Obecníku nebo ve škole, kde měli zřízený lazaret. Jak je známo, Prusové většinou nebyli katolického vyznání, a tak byli pohřbeni do společného hrobu u zdi židovského hřbitova. Vlastivěda moravská (P. Augustin Kratochvíl, Brno 1907, str. 73) uvádí, že dalších třicet zemřelých Prusů bylo katolického vyznání a pochováni byli na moráňském hřbitově.

Zákeřná nemoc se ovšem nevyhnula ani obyvatelům města. Během srpna, září, října a listopadu jich zemřelo na choleru sto třicet jedna. Nejhorší byl konec srpna a celé září. Posledním zemřelým na choleru byl devítiměsíční Josef Blažek (9. listopadu 1866).

Prusové začali město ve velkém opouštět po 23. srpnu, kdy v Praze byla podepsána mírová dohoda. Přesto část vojska pobyla ve Velkém Meziříčí až do poloviny října 1866.

Petr Chňoupek

Velké Meziříčí má bohatou historii, do které se zapsala nejedna osobnost. Na některé se ovšem zapomíná. Mezi takové patří jak legionáři, tak vojáci, kteří prošli peklem front první světové války. V našem seriálu chceme připomenout osudy některých z nich.

Kolébka u Oslavy, hrob u Hornádu

Ludvík Michal spatřil světlo světa pod Krásnou horou u řeky Oslavy. Válečná vřava ho zahnala až na východní Slovensko, kde nakonec našel i svůj hrob. Pojďme se seznámit s jeho osudem.

Ludvík Michal se narodil 11. srpna 1893 v Mostištích v domě číslo popisné 8, a to jako syn domkáře Františka Michala (narozen 8. října 1849), který byl synem pololáníka z Martinic Antonína Michala a jeho ženy Josefy rozené Bradáčové. Matkou Ludvíka a manželkou Františka byla Františka (narozena 13. února 1853), dcera učitele z Petrávče Jana Beránka a jeho ženy Rosálie rozené Nestrašilové.

Ludvík měl sestru Albínu (narozena 1. dubna 1891, dělnice v továrně na sukna Viléma Becka) a bratra Františka (narozen 4. října 1895, dne 27. ledna 1920 se oženil s Aloisií Dvořákovou).

Ludvík Michal pracoval na rodinném hospodářství, přišla ovšem válka, a i on musel rukovat ke svému 81. pěšímu pluku do Jihlavy k 11. kompanii. V únoru 1915 bojoval jihlavský pluk na východním Slovensku v okolí Bystré, Varechovců a Roškovců. Ludvík Michal během bojů onemocněl tyfem a putoval do epidemické nemocnice v nedalekých Košicích (na ulici Raktár, dnes Skladná). Tady 9. března 1915 zákeřné nemoci podlehl. Tyfus se přenáší kontaminovanou vodou nebo jídlem. Projevuje se vysokými horečkami, bolestmi hlavy, břicha a zácpou či průjmem. Pohřben byl den po své smrti 10. března 1915 na ústředním hřbitově v Košicích, oddělení XIV., řada 10, hrob č. 2. Rodinné hospodářství v Mostištích tak převzal mladší bratr František Michal se svojí ženou Aloisií. Když se jim pak 15. prosince 1920 narodila dvojčata, dostal jeden syn jméno František a ten druhý jméno Ludvík.

Petr Chňoupek

POMŮCKA: KLUMP NAR, OO OVUM, RIN	KRAJKO-VINA	3. TAJENKA	ZKRATKA UHLO-VODANŮ	JMÉNO HEREČKY RYANOVÉ	PRONIKÁNÍ SVĚTLA		STÁT USA	ZAKLENÍ	TEMNOTA	JAKMILE	NOVOTÁŘ		ODVETA	BÁJNÝ DAJDALŮV SYN	MĚSTO U PLZNĚ
STARÁ NEPOTŘEB-NÁ VĚC						NASYCENÝ UHLOVODÍK						ZNAČKA MINIMA / HODY			
ANGLICKY „ŘEKA"						1. TAJENKA / TKANINA									
ČESKÉ MĚSTO			STAVEBNÍ SLOH / ZÁSAHY							VRTAJÍCÍ DĚLNÍK / VADA DŘEVA					
INICIÁLY DRAMATI-KA TYLA				DRUH HORNINY / TAMTI (zastarale)					AFRICKÁ POUŠŤ / SMĚS KOŘENÍ						
ŽIJÍCÍ V KŮŘE							OSTRÉ PŘÍZVUKY / TYP LÉKAŘE						OSOBNÍ ZÁJMENO / JIŽNÍ OVOCE		
HLAVNÍ ULICE								SLOVENSKY „JAKÉ" / PŘIBLIŽNĚ				ANTICKÁ PLATIDLA / DOMÁCKY INOCENC			
	ZAKLENÍ	SVĚŽÍ / MNOHÁ VĚC				VELBLOUDÍ KŘÍŽENEC / VĚCHET				JAPONSKÉ PLATIDLO / MALÝ LOTAR				2. TAJENKA	TENKÉ TKANINY
KYSLÍK					MUŽSKÉ JMÉNO / ŽENSKÉ JMÉNO						ČESKÉ / ŽENSKÉ JMÉNO				
ZNAČKA RHENIA			OŠATITI / JMÉNO HEREČKY VRÁNOVÉ						SPOJIT SŇATKEM / SPZ PRAHY						
DOMÁCKY ODETA				OZVĚNA / TAMTO				CHILSKÁ POUŠŤ / VAJEČNÁ BUŇKA							
MÍČ						NĚMECKÁ ŘEKA / TRINITRO-TOLUEN						OPUŠTĚNÝ / PALICE			
OHODNOTIT							MALÝ VOR / ZNAČKA MOUKY						KOMU PATŘÍCÍ / POPĚVEK		
4. TAJENKA									ETEN						
JUDSKÝ KRÁL				ČÁST MOLEKULY					ESKYMÁC-KÉ ČLUNY						

Znění tajenky a jméno s bydlištěm zašlete do 20. listopadu 2026 na adresu: velkomeziricsko@velkemezirici.cz nebo poštou či osobně do redakce.

MALOSTRÁNSKÝ MLÝN

Výherce z minulého čísla:
Ivo Urbánek, VM

K řece Oslavě patří neodmyslitelně mlýny, ty patří i k Balince, na které jich ovšem nebylo tolik. Jeden z balinských mlýnů býval téměř v centru města a v různých dobách se i různě nazýval – Malostránský, Buchtovský, **(tajenka 1)**, Jarolímův.

První zmínka o něm pochází z roku 1588. Tehdy mlýn koupil Jan Buchta. V roce 1639 jej koupilo město. Od něj ho získal Josef Sedlinský. Ovšem mlýn nevynášel, a tak ho brzy prodal. V osmnáctém století mlýn často měnil majitele – Hamža, **(tajenka 2)**, Vala.

V roce 1826 přišel do Velkého Meziříčí vandrující krajánek Jan Čermák, sáhl do kapsy a Malostránský mlýn za 1 348 zlatých koupil. Jeho potomci pak vlastnili mlýny na Mlýnské ulici a v Podhradí. Malostránský mlýn ovšem dlouho nedrželi. Brzy jej prodali Josefu Kričovi a ten jej prodal Jakubu Dobrovolnému. I ten mlýn prodal, a to roku 1869 Janu Jarolímovi. Vdova po něm, Antonie, jej roku 1900 prodala městu. Její syn Josef se pak přiženil na **(tajenka 3)** mlýn u dolní brány.

Už v roce 1904 od města koupil Malostránský mlýn továrník Karel Jelínek. Ten ovšem dostal podmínku, že na mlýně musí vybudovat vodní elektrárnu a proudem zásobovat město. Jelínek v letech 1904 až 1907 mlýn přestavěl na **(tajenka 4)** vilu.

V roce 1946 byla elektrárna znárodněna a mlýn, respektive vila, chátral. Turbína měla snad skončit ve šrotu, nebo v Borech. V roce 1992 přišel Lubomír Jurek, který sice mletí neobnovil, ale vybudoval hotel, restauraci a oblíbený pivovar.

Tajenka z minulého čísla: Vladimír, Homolová, šedesát, svědectví

Lidové pověsti se v minulosti šířily především ústním vyprávěním. Podle vzoru lidových vypravěčů se těmito pověstmi inspirovala a téma znovu zpracovala Marie Ripperová. Ilustracemi je doplnily Alice Trojanová a Kateřina Dvořáková.
Publikaci Pověsti z Velkomeziříčska vydalo město Velké Meziříčí roku 2020. Zakoupit ji můžete v Turistickém informačním centru Velké Meziříčí nebo na e-shopu města.

Pověsti z Velkomeziříčska

Vodník ve mlýně

U Netína stával kdysi Manův mlýn. Mlynář byl veselá kopa, ale přitom pilně pracoval. A že měli rychle semleto, jezdili sem rádi mleči zdaleka. Když čekali ve mlýnici na mouku, povídali si o všem možném.

Jednou se u mlýna objevil vodník. Že je tu pěkně a že tu bude bydlet. Což o to, panu otci nevadil, jenže brzy mu vadit začal. Vodník chodil každý večer do mlýnice a vyváděl mlečům různé kousky. Nebylo jim to příjemné, a tak začali jezdit raději jinam. Jak bývala předtím mlýnice plná, teď bylo svátkem, když vůbec někdo přijel. Co s tím? Mlynář si dlouho lámal hlavu, jak se vodníka zbavit. To se ví, musel to udělat tajně, aby mu snad vodník nezačal škodit.

Jednou přišel do vsi komediant s cvičenými medvědy. Ti medvědi byli tuze zlí, poslouchali jen svého pána, ostatní hned chtěli škrábat a kousat. Mlynář se s komediantem domluvil a ten večer přivedl medvědy do mlýna. Sundal jim náhubky a pustil oba do mlýnice. Sám se s mlynářem schoval a čekali, co se bude dít. Kolem jedenácté hodiny se vodník ohlásil mohutným šplouchánim. Přišel do mlýnice a začal chodit sem a tam. Hledal, co by mlynáři vyvedl.

Jak ho medvědi spatřili, hned se k němu rozběhli a oba se do něj pustili – škrábali, kousali, marně se vodník oháněl a okřikoval je: „Kšic, kočky!“ Když to nepomohlo, vodník z mlýnice utekl a zmizel v náhonu. Druhý den večer se situace opakovala. Vodník přišel opatrně, ale „kočky“ se do něj zase pustily. Medvědi ho škrábali svými dlouhými drápy, kousali, sotva se mu podařilo jim uniknout.

Když šel mlynář ráno zkontrolovat náhon, čekal na něj vodník celý doškrábaný a vyzvídal: „Kmotříčku, máte tam ještě ty kočky? Podívejte, jak mne zřídily.“ „Těch se jen tak nezbavím,“ povídá mlynář, „ony z domu nepůjdou. Musíš si na ně dávat pozor.“

„Tak to ne,“ na to vodník, „to já bych tu bydlet nemohl. Jestli se nedají vyhnat, postěhuji se zase dál.“

Mlynář se v duchu radoval, ale nahlas povídá: „To se nedá nic dělat, když se ti tu nelíbí, tak se měj dobře.“ Rozloučili se a vodník se odstěhoval. Už o něm nikdy neslyšeli. Medvědář dostal zaplaceno a odešel na další štaci. Když se rozneslo, že se vodník odstěhoval, do mlýna se znovu začali vracet mleči.

Kalendář akcí

Kino

4. 11. 2026, 19:00
Kdyby se holubi proměnili ve zlato

6. 11. 2026, 19:00
Avengers: Endgame – Special Edition

8. 11. 2026, 16:00
Kocour v klobouku

8. a 17. 11. 2026, 18:30
Houpačky

13. 11. 2026, 19:30
Neskutečná máma

14. 11. 2026, 19:30
22. 11. 2026, 18:30
Dřevorubec

14. 11. 2026, 17:00
Sál hasičské zbrojnice
Snow Film Fest 2026

15. 11. 2026, 16:30
Pat a Mat zpátky na venkově

15. 11. 2026, 18:30
Ženy v lihu

17. 11. 2026, 16:00
Bára Basiková
Zlevněné vstupné!

18. 11. 2026, 19:00
Fjord

19. 11. 2026, 18:30
Divoký Kůň Devítka

21. 11. 2026, 19:00
Hunger Games: Úsvit sklizně

22. 11. 2026, 16:00
Máma a Táta jsou Boží

26. 11. 2026, 18:30
Povstání za svobodu

29. 11. 2026, 16:00
Hexe: Magický svět

29. 11. 2026, 18:30
Něco jako rodina

9. a 16. 12. 2026, 16:30
Náměstí
Ledové kino

Koncert

6. 11. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter clubu
kapela Wohnout
Bohémských 30

7. 11. 2026, 18:00-23:30
Velký sál Jupiter clubu
Fajtfest v centru vol. 7

7. 11. 2026, 20:00
KD Uhřínov
Reflexy – charitativní zábava

25. 11. 2026, 19:00
Koncertní sál JC
Trio Inspiro – to nejlepší z klasiky v záři stovek svící

26. 11. 2026
Velký sál JC
Bratři Ebenové

12. 12. 2026, 18:00
KD Měřín
Radek Žalud – Vánoční koncert

3. a 14. 12. 2026, 18:00
Jupiter club
Missa Brevis Jiřího Pavlici

Divadlo

7. 11. 2026, 15:00
21. 11. 2026, 14:00 a 16:00
Malá scéna Jupiter clubu
Loutkové představení
Kašpárek se ani čerta nebojí

8. 11. 2026, 19:00
Velký sál JC
Fichtl

10. 11. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter clubu
Tigran je ve městě
Stand-up show Tigrana Hovakimyana

11. 11. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter clubu
Chlapi sobě

20. 11. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter clubu
Malý princ
recitál Jana Ciny

24. 11. 2026, 19:00
Velký sál Jupiter clubu
Obraz

VGS

10. 11. 2026, 16:30
Kinosál JC
Rok na vsi – zima

24. 11. 2026, 16:30
Kinosál JC
Židovská cesta životem

1. 12. 2026, 16:30
Kinosál JC
Osobnost Ladislava Nováka MUDr. František Dvořáček

Výstavy

4. 11.–18. 12. 2026
Vernisáž – 3. 11. 2026, 17:00
Městská knihovna
Když velcí byli malí

12. 11. 2026 – 10. 1. 2027
Vernisáž – 11. 11. 2026, 17:00
Výstavní sál muzea
Síla módních doplňků

7.–9. 12. 2026
Jupiter club
Vánoční výstava

Různé

7. 11. 2026, 20:00
KD Lhotky
Poslední leč ve Lhotkách

7. 11. 2026, 7:00
Výlov Velkého netínského rybníka

8. 11. 2026, 8:00–12:00
Předsálí kina
Schůzka filatelisté

12. 11. 2026, 19:00
Velký sál JC
Cena města Velké Meziříčí

19. 11. 2026, 15:00–17:00
Velký sál JC
Festival vzdělávání 2026

27. 11. 2026,
Náměstí Velké Meziříčí
Zahájení adventu
10:00 otevření kluziště a trhů
17:00 skupina Hlasoplet
18:00 rozsvícení vánoční výzdoby

19. 11. 2026, 16:00–18:00
26. 11. 2026, 16:00–18:00
03. 12. 2026, 16:00–18:00
Vánoční Ateliér pod Krásnou horou Mostiště

28. 11. 2026, 19:00–23:00
Jupiter club
Barevný ples

29. 11. 2026, 13:00
Modrý statek v Měříně
Vánoční trhy

5. 12. 2026, 10:00
Malá scéna Jupiter clubu
Staň se loutkařem na 1 den

5.–6. 12. 2026, 10:00–18:00
ZUŠ Velké Meziříčí
Modelová železnice TT

8. 12. 2026
Náměstí
Vánoční trhy

Veřejné bruslení

So 07. 11. 2026, 13:30–15:00
Ne 08. 11. 2026, 14:30–16:00
So 14. 11. 2026, 13:45–15:15
Ne 15. 11. 2026, 13:45–15:15
So 21. 11. 2026, 13:30–15:00
Ne 22. 11. 2026, 14:30–16:00
So 28. 11. 2026, 13:45–15:15
Ne 29. 11. 2026, 13:00–14:30

Změna programu vyhrazena

Pravidelně aktualizovaný kalendář akcí
www.velkomeziricsko.cz